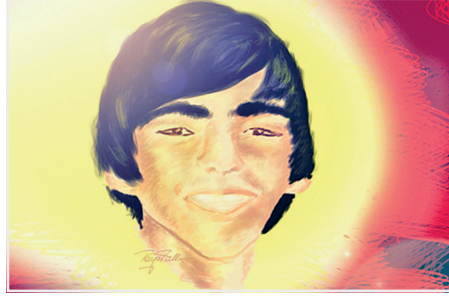

**Tüm Emek Sen:
Gücümüzü işçi sınıfının
meşru mücadelesinden
alıyoruz**

>> 8

**Söz sana çocuk:
Ekmeğini haramilere
yedirtmeyeceğiz**

>> 4

**Zulme
baş eğmeyenler
kazanacak**

>> 5

**Meşruiyetini
yitirmiş olanı
hileli seçimler
kurtarmaz**

>> 13

Ocak - Haziran 2014
sayı 20 - 25

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 lira (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

"Büyük Kadın Forumu" sonuçları kamuoyuyla paylaşıldı

İstanbul Kadın Dayanışması tarafından düzenlenen "Yerel Seçimlere Giderken Büyük Kadın Forumu: AKP Sussun, Kadınlar Konuşsun" başlıklı forumun sonuç bildirisini kamuoyuyla paylaşıldı.

>> 12

Ukrayna'da faşizme karşı direniş

Ukrayna'daki faşist darbeden ve darbeye karşı halk direnişinden şu anda çıkaracağımız bir sonuç var. Güvenle söyleyebiliriz ki, emperyalist blokun Ukrayna'yı köleleştirme, Rusya'yı kuşatma ve parçalama hamlesi ters tepmiş bulunuyor.

>> 15

> ISSN 1301-9031

fatma şenden

Emeklilikte borçlanma
ve handikapları

>> 12

muhsin gökhan

Rüşvet, yolsuzluk, hırsızlık
dolar milyarları
ve yoksul emekçi halk

>> 6

hülya kortun

Mayıs 2013'ten
Mayıs 2014'e

>> 5

Taksim'den Soma'ya, her yer direniş

Soma'da Soma Holding adlı şirketin işlettiği kömür madeninde 13 Mayıs 2014 Salı günü öğleden sonra meydana gelen patlamada hükümetin yaptığı resmî açıklamaya göre 301 işçi öldü, birçok işçi yaralandı. Türkiye tarihindeki en büyük işçi katliamı, kapitalist patronların kâr hırsı uğruna işçi yaşamını nasıl hiçe saydıklarının en son kanıtı oldu.

Geliyorum diyen felaket

İşçi sınıfımızın, emekçilerin, bütün Türkiye halkının ve insanlığın yüreğini dağlayan bu büyük felaket, göz göre göre geldi. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin gözü kara özelleştirme, taşeronlaştırma ve kuralsızlaştırma saldırısının yarattığı insanlık dışı ortamda iş cinayetlerinin iş katliamına dönüştüğü ayan beyan ortaya çıktı. 19. yüzyıl vahşi kapitalizmine özgü yöntemlerin pervasızca uygulandığı maden ocağında çocukların çalıştırıldığı, işçilerin çoğunun kayıt dışı olduğu, güvenlik önlemlerinin ihmal edildiği, AKP hükümetinin uyguladığı büyük medya karartmasına rağmen, gizlenemedi.

AKP, daha geçen Nisan sonunda Millet Meclisi'nde yapılan oylamada Soma kömür ocaklarındaki iş kazalarının nedenlerinin araştırılması istemini reddetmişti. AKP iktidarının Ener-

ji Bakanı Taner Yıldız, Kasım 2013'te bu maden ocağını sözümona denetlemişti. "İşçi güvenliği için aldıkları önlemler nedeniyle" işletme sahiplerini övgüye boğan Taner Yıldız, Soma Holding patronlarının "iş güvenliği açısından bütün dünyaya örnek bir işletme kurduklarını" iddia etmişti.

Taner Yıldız, emperyalizmin, işbirlikçi kapitalist tekellerin, onların son 12 yıldaki yürütme komitesi olan AKP iktidarının ölü işçiler cumhuriyeti

durumuna getirdiği yurdumuzda, övgüler yağdırdığı aynı patronların aynı işletmesinde bu kez ölü işçileri sayma görevini üstlenerek tarihe geçti.

Kamusal yas

Soma'da göz göre gelen katliam, bütün halkı ayağa kaldırdı. Ölen işçi kardeşlerimizin yasını tutmak; yeni katliamları önlemek için yasımızı kamusal alanda grevlerle, boykotlarla, miting ve yürüyüşlerle gösterme arzusu toplumun geniş kesimlerini sardı.

Kâr hırsıyla işçileri ölüme gönderen Soma Holding adlı kapitalist şirket, bu işletmeyi kamudan özelleştirme yoluyla gasbetmişti. Maden ocaklarında kamu işletmeciliğine dönülmesi ve ekonomik yaşamın patronların kârını değil, işçi güvenliğini esas alan anlayışla düzenlenmesi için harekete geçmenin gereği daha iyi anlaşıldı. Yurttaşların büyük kesimi, özelleştirme, taşeronlaştırma ve kuralsızlaştırma politikalarını iptal ettirmenin anlam ve önemini farkına vardı.

Vicdan ve bilinç ayaklanması

Bütün halkın yürekten tuttuğu kamusal yas, bu kez Soma Holding örneğinde somutlaşan ekonomik soykırımcı büyük kapitalist patronlara ve onların suç ortağı AKP iktidarına karşı vicdan ve bilinç ayaklanmasına dönüştü. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin özelleştirme, taşeronlaştırma ve kuralsızlaştırma politikası milyonların gözünde teşhir oldu. AKP'nin yatık medya eliyle kafalara kaktığı "ileri teknolojiyle haşır neşir becerikli iktidar" imajı yerle bir oldu.

Soma'da kâr hırsı uğruna 301 madenciyi ölüme mahkûm eden sermaye-devlet koalisyonu, yalnızca Türkiye'de değil, bütün dünyada işçilerin, emekçilerin, büyük insanlığın lanetine uğradı.

Türkiye halkı Soma'da katledilen işçi kardeşleriyle daya-

nışmasını bir hafta boyunca yaptığı görkemli eylem ve et-

kinliklerle gösterdi. Daha 13 Mayıs gecesi başlayan protestolar hızla yayıldı.

İşçi sınıfı, öğretmenler, sağlık emekçileri, büro emekçileri, mühendis ve mimarlar, üniversite ve lise öğrencileri, kadınlar, emekliler, sanatçılar ve yazarlar ülkenin dört bir yanında grev, yürüyüş, miting, boykot, basın açıklaması, oturma eylemi, işgal, sokak tiyatrosu, anma toplantısı, saygı duruşu gibi eylemler ve etkinlikler yoluyla Somalı madenciler için duydukları acıyı ülke çapında toplumsal protestoya çevirdi.

Hem suçlu, hem güçlü

14 Mayıs Çarşamba günü Soma'ya giden Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, AKP hükümetinin katliamdaki ağır sorumluluğunu gizlemek için, ölümleri "Allah'ın takdiri" olarak niteledi, "Olan Allah'tan oldu" dedi. "Bunlar olağan şeylerdir. Literatürde iş kazası denilen bir olay vardır. Bunun yapısında, fitratında bunlar var" diyen Erdoğan, 19. ve 20. yüzyılda ülkede ve yurt dışında maden ocaklarında meydana gelen kazaları örnek olarak gösterdi.

Bu kan donduran mantığıyla hasara hakaret ekleyen "hem suçlu, hem güçlü" Erdoğan, madenci yakınlarının protestosuyla karşılaştı. Protestocu

yurttaşlara "Ahlaksızlar" diye hakaret eden Erdoğan bununla da yetinmedi. Kendisine yuh çeken bir madenciyi, "Başbakanı yuhalarsan tokadı yersin" diye tehdit ettikten sonra, başka bir madenciyede yumruk attı. Başbakanın koruma polisleri korumasız madenciyi evire dövdü. Aynı sırada Baş-

bakanın müşaviri Yusuf Yerkel, iki özel harekât polisinin yere düşürdüğü bir madenciye tekme savurdu.

Taksim'den Soma'ya, her yer direniş

Bütün ülke ayakta

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB ile Türk-İş, Soma katliamında yaşamını yitirenler için iş bırakma kararı aldı. İşçi sınıfı 15 Mayıs Perşembe günü birçok fabrika, maden ve işyerinde bir günlük grev yaptı. Metal ve petrol işkollarındaki büyük fabrikalar ile büyük maden ocaklarında üretim durdu. Belediye, sağlık ve eğitim kurumlarında iş bırakıldı. Üniversite ve liselerde ders yapılmadı. İstanbul, Ankara, İzmir, Mersin, Adana, Tarsus, Antalya, İskenderun, Antakya, Manisa, Bergama, Savaştepe, Kınık, Denizli, Aydın, Çanakkale, Balı-

kesir, Bursa, Eskişehir, Edirne, Dersim, Van, Diyarbakır ve diğer birçok şehir ve kasabada yüz binlerce kişinin katıldığı yürüyüşler, mitingler ve basın açıklamaları düzenlendi. İzmir'de belediye işçilerinin ve işçi sınıfı dostlarının yürüyüşüne saldıran AKP muhafızları, DİSK Genel Başkanı Kani Beko'yu hastanelik etti.

En küçük gösteriye bile vahşice saldıran AKP muhafız birliklerinin tomaları, zehirli gazları, basınçlı suları, plastik mermileri binlerce eylemin yapılmasını engelleyemedi.

Her yer Soma

Soma'da katliamı protesto etmek isteyen madenci yakınlarının ve onlarla dayanışma için gelen yurttaşların 16 Mayıs Cuma günü düzenlediği yürüyüşü durduran muhafız birlikleri, "Gerçek Somalılar ayrılın, yabancılara karşı operasyon yapacağız" anonslarıyla halkı bölmeye çalıştı. Başarılı olmadı. Saldırıdan Somalılar da, Soma dışından gelenler de nasibini aldı.

Manisa Valisi, yeni yürüyüşleri engellemek için hukuka, mevcut anayasaya ve kanunlara bile aykırı bir şekilde her türlü gösteri ve yürüyüşü yasakladığını ilan etti. 17 Mayıs Cumartesi günü,

polisler, halka gözdağı vermek ve Soma'ya dayanışma için gelmek isteyenleri caydırmak amacıyla Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi avukatlara sokak ortasında saldırıp ağır biçimde dövdü. Ardından da, avukatları kelepçeleyip spor salonuna hapsetti.

Soma'da hukuka, anayasaya ve kanunlara aykırı fiili olağanüstü hâl ilan eden iktidar, bütün Türkiye'nin ve dünyada Berlin, Londra, Paris, NewYork başta olmak üzere birçok şehrin Soma hâline gelmesiyle karşılaştı. Her yer Soma oldu. Neoliberal kapitalist vahşete karşı halkın öfkesi her yerde direniş tetikledi.

Taksim'den Soma'ya

AKP, 2013 1 Mayıs'ında Taksim'i işçi sınıfına ve dostlarına yasaklayarak İstanbul'un dört bir ya-

nında "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganının atılmasına vesile olmuştu. Gözü dönmüş gericilik, vurgunculuk ve savaş politikasıyla, 31 Mayıs 2013'te Taksim Gezi Parkı'nda Büyük Halk Direnişinin patlamasına vesile olan AKP, "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganını bütün ülkenin ve dünyanın sloganı hâline getirmişti.

AKP, ABD'nin kritik desteğiyle halka sistemli şiddet uygulayarak Mayıs-Haziran 2013 Büyük Direnişinde aya-

ğa kalkan kitleleri geçici olarak bastırabilirdi.

17 Aralık 2013 baskınında suçüstü yakalanan; 25 Aralık 2013'te gericilik, vurgunculuk ve savaş suçları ses kayıtlarıyla bir bir ortaya çıkan AKP, 30 Mart 2014 yerel seçimlerinde binbir hile ve hurda yaptı. Kazandığını ilan ettiği seçimin verdiği kof güvenle saldırılarına devam etti. 1 Mayıs 2014'te yine Taksim'i işçi sınıfına ve dostlarına yasakladı. "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganı yine bütün ülkeyi sardı.

13 Mayıs'ta Soma'da sebep olduğu katliamla yine milyonların harekete geçmesine vesile olan AKP, şimdi Türkiye'yi ve dünyayı "Her yer Soma, her yer direniş" sloganıyla tanıstırıyor.

Taksim'den Soma'ya, her yerde işçi sınıfının, şehir ve köy emekçilerinin ve bütün halkın direnişleriyle çevrilen AKP, gayrimeşru iktidarını ne yapsa sürdüremeyecek. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejimi, emperyalist efendileriyle birlikte yıkılacak; ülkenin bütün demokratik, ilerici, yurtsever güçlerinin birlikte kuracağı meşru halk iktidarı, ülkemizde ve bölgemizde yeni bir dönemi başlatacak.

AKP Alevi düşmanlığında sınır tanımıyor

Her geçen gün ipliği pazara çıkan ve artık ülkeyi yönetemeyen AKP, kendisine karşı muhalefeti bölmek için Alevi düşmanlığına hız verdi.

AKP muhafız birlikleri, Soma katliamını protesto etmek ve Berkin Elvan'ı anmak için 22 Mayıs 2014 Perşembe sabahı Okmeydanı'nda yürüyüş yapan liseli gençleri basınçlı su ve zehirli gazla dağıttı. Gençleri yayılım ateşine tutan AKP muhafızları, Okmeydanı Cemevi'nde bir yakınının cenaze töreni için bekleyen Uğur Kurt'u öldürdü.

30 yaşında, iki çocuk babası taşeron işçisi Uğur Kurt'un ölümünü protesto eden halka da saldıran AKP birliklerinin çıkardığı çatışmada, aynı gece Ayhan Yılmaz adlı bir yurttaş daha öldürüldü.

Yangına körükle giden AKP

AKP'nin bu kanlı saldırılarla neyi amaçladığı hemen ortaya çıktı. Başbakan Erdoğan, "bazı mezhep mensuplarını" suçladı. Berkin Elvan'ın anısını, "Neymiş Berkin Elvan'ı anmak için okulda tören düzenleyeceklermiş. Yani biz bu ülkede her ölüm hadisesinde bir tören mi düzenleyeceğiz. Ölmüştür, geçmiştir" diyerek bir kez daha incitiktikten sonra, yangına körükle gitti: "Şimdi Allah aşkına bütün bunlara karşı polis eli kolu bağlı mı duracak? Bir şey yapmayacak mı? Nasıl sabrediyorlar, anlamıyorum."

Halkı bölmek için

Gericilik, vurgunculuk ve savaş politikaları iflas eden AKP, halk muhalefeti bölmek için olay-

lara "Alevi-Sünni çatışması" süsünü vermek istiyor. Alevi semtlerine olağanüstü şiddetle saldıran AKP, çıkan olayları bahane ederek toplumu mezhep temelinde parçalamaya, Sünni toplumunu hayali bir Alevi ayaklanmasıyla korkutmaya çalışıyor. Sünni yurttaşları kendi çevresinde tutmak için Alevi düşmanlığını körüklüyor.

Birleşe birleşe kazanacağız

AKP'nin "böl-yönet" politikasına karşı en iyi yanıt, işçi sınıfının, şehir ve köy emekçilerinin, ezilen her halk kesiminin, devrimci, ilerici ve demokrat bütün güçlerin birlikte hareket etmesidir.

24 Mayıs'ta Almanya'nın Köln şehrinde Erdoğan'ın ziyaretini protesto eden yurt dışı Alevi toplumunun yaptığı büyük miting; 25 Mayıs'ta Şişli'de Okmeydanı cinayetini protesto eden Alevi örgütlerinin yürüyüşü; bütün devrimci, ilerici ve demokrat güçlerin desteğini aldı. 25 Mayıs'ta aynı saatlerde Kadıköy'de sendikaların ve meslek odalarının Soma'daki işçi katliamını ve taşeron sistemini protesto eden mitinginde, Okmeydanı'nda Alevi halkına yönelik kanlı saldırılar da lanetlendi.

AKP'nin "Alevi-Sünni çatışması" yalanını, eşitlik, özgürlük, adalet, laiklik, barış, demokrasi ve bağımsızlık isteyen bütün halkın birleşik muhalefeti çürütecek.

Söz sana çocuk: Ekmeğini haramilere yedirtmeyeceğiz

Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi'nin en direngeniydi o. Berkin Elvan, 15'inde bir fidan olarak tam 269 gün direndi ölüme; tıpkı zulme, zorbalığa karşı direndiği gibi. Ancak ne yazık ki Mart'ın 11'inde acı haber tüm Türkiye'yi yasa boğdu.

Berkin'in ölümüyle sokağa taşan öfke günlerce ve haftalarca sönmedi. Berkin'in cenazesine bile tahammül edemeyenler onu son yolculuğuna uğurlamak için buluşan yüz binlere saldırdı. Ardından gelen günlerde de yurdun dört bir yanında halk sokaklarda zorbalığa karşı direndi.

Evden ekmek almaya çıkarken AKP'nin muhafız birlikleri tarafından kafasından gaz kapsülü ile vurulan Berkin kısa yaşamıyla olduğu kadar ölümüyle de bütün ülkeye bir mesaj verdi. Berkin hiç unutulmayacak.

İşte bunu çok iyi bilen bir kişi var. O yüzden utanmadan sıkılmadan neredeyse her konuşmasında Berkin hakkında iftiralarına devam ediyor. Son olarak Okmeydanı'nda Uğur Kurt'un vurulması üzerine yaptığı konuşmada bile Berkin'i kastederek "ölmüştür gitmiştir" diyecek kadar da vicdansız.

Elbette bu halk Berkin'ini unutmayacak, ama bir şey daha kesin ki: "Emri ben verdim" diyen cellatları da unutmayacak ve onları halktan esirgedikleri adaletin önüne er geç çıkartıp hesap soracak.

Mersin'de liseliler yürüdü, AKP korktu

19 Mayıs günü Mersin'de farklı liselerden toplanan çok sayıda öğrenci, Soma işçileriyle dayanışmak için yürüyüş düzenledi. Mersin halkının da destek verdiği yürüyüş AKP'lileri oldukça rahatsız etmiş olacak ki saat 16.00'da Pozcu Dershaneler sokağında toplanan liselilere, kendilerine "Ak gençlik" adını takan bir grup faşist saldırdı.

Faşizmin yeni adı: "Ak gençler"

Polisin seyretmekle yetindiği saldırıda "ak"

19 Mayıs 2014 - Mersin

faşistlerin ellerindeki bıçaklar dikkat çekiciydi. Bu planlı saldırıya karşı direnen ve saldırganları püskürten liseliler "Faşizme karşı omuz omuza", "Maden işçisi yalnız değildir", "İş kazası değil, iş cinayeti" sloganlarıyla yeniden toplanarak yürüyüşe geçtiler.

Saldırı üstüne AKP İl binasına yürüyerek tepkilerini göstermek isteyen liselilerin önü, bu kez de polis barikatıyla kesildi. Valilik izni olmadığı için yürünemeyeceğini söyleyen polis, sloganlar ve oturma eylemiyle protesto edildi. Liseli gençler yaşananları Mersin halkına anlatan basın açıklaması okudular.

Mağdura suçlu muamelesi

Saldırı sonucu Liseli Genç Umut üyesi iki liseli genç, hafif yaralanırken mağdur gençlerden birisi ise kısa süreli gözaltına alındı. Yaralı gençler Mersin Barosu'ndan gelen avukatlar eşliğinde polisin elinden alındı.

Türkiye işçi sınıfı ve dostları, 1 Mayıs 2014 günü Türkiye'nin dört bir köşesinde sokaklara ve meydanlara çıkarak işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününü kutladı. İşçi sınıfının, şehir ve köy emekçilerinin, ezilen halkların sömürü ve zulme karşı sloganlarını haykıran yüz binlerce gösterici, emperyalizmin işbirlikçisi gericilik, vurgunculuk ve savaş rejimine asla teslim olmayacaklarını bir kez daha kanıtladı.

Halkın iradesi

Özellikle AKP'nin tepeden tırnağa silahlı 40 bin muhafızıyla işgal ederek fiilen sıkıyönetim uyguladığı, yaya ulaşımını bile engellediği İstanbul'da emekçiler, zehirli gazlara, plastik mermiye, basınçlı suya, akreplere, tomalara aldırmadan Taksim yasağına karşı yürüdü. Halkın iktidarını gasbetmiş gayri meşru iktidar, ne yaparsa yapsın halkın iradesini ezemedi. Hiç kimse Yenikapı aldatmacasını kabul etmedi. AKP despotizminin Kadıköy dayatmasına teslim olan bir avuç sarı sendikacı ve uzlaşmacı, iki paralık itibarlarını da tükettiler.

Direnme hakkı

İstanbul'un ve Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden yola çıkıp Taksim yasağına karşı "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganını haykıranlar; Şişli'de, Okmeydanı'nda, Mecidiyeköy'de, Beşiktaş'ta, Yıldız'da, Barbaros'ta, Bomonti'de, Nişantaşı'nda, Fulya'da işgalci sürülerin vahşi saldırısına göğüs gerenler, halkın zulme karşı direnme hakkını ete kemiğe büründürdüler. AKP'nin işgali ve sıkıyönetimi yüzünden evlerine kapanmak zorunda bırakılmış milyonlarca yurttaşın dileğine tercüman oldular, onların hakkını ve hukukunu savundular, kitlelerin elle tutulur sevgisini kazandılar.

Yeni kıvılcım

AKP'nin 1 Mayıs 2013'te uyguladığı kitlesel teröre karşı direniş, 31 Mayıs 2013'te patlayan Büyük Mayıs-Haziran Halk Direnişi'nin kıvılcımı olmuştu. 1 Mayıs 2014'te AKP'nin yine aynı şiddetle uyguladığı kitlesel teröre karşı direniş,

AKP'nin gayri meşru iktidarına karşı bütün halkın toptan itirazının kıvılcımı olacaktır. İşçi sınıfı ve dostları, emekçi halk, bütün ulusal ve demokratik güçler eninde sonunda hukuku ve adaleti gerçekleştirmek için gericiliğe, vurgunculuğa ve savaşa son verecek, kendi meşru iktidalarını kuracaklardır.

AKP'nin sicili

AKP'nin "laikliğe karşı odak" olduğu yaşamın her alanında dayattığı sistemli gerici uygulamalarla kanıtlanmış ve bizzat Anayasa Mahkemesi'nin kararıyla tescil edilmiştir. AKP'nin "bağımsızlığa karşı odak" olduğu NATO'culuğu ve Amerikancılığı ile kanıtlanmıştır. AKP'nin "demokrasiye karşı odak" olduğu, bugüne kadarki uygulamaları ve, en son, yurttaşların oy hakkını hiçe sayan yaygın seçim hileleriyle kanıtlanmıştır. AKP'nin "hukuka karşı odak" olduğu, Fethullah Gülen örgütüyle birlikte bütün muhalif güçlere karşı kurdukları "kumpas davaları" itirafıyla ve, en son, HSYK ve MİT düzenlemeleriyle kanıtlanmıştır. AKP'nin "sosyal haklara karşı odak" olduğu özelleştirme ve taşeronlaştırma dayatmaları, halkı yoksullaştırma politikalarıyla kanıtlanmıştır. AKP'nin "barışa karşı odak" olduğu, yayılcı savaş politikalarıyla kanıtlanmış ve Suriye'ye karşı nasıl komplo hazırladıklarını itiraf ettikleri konuşmalarının ortaya çıkmasıyla tescil edilmiştir.

Halkın iddianamesi

AKP'nin 1 Mayıs 2014'te başta İstanbul ve Ankara olmak üzere bütün ülkede estirdiği kitlesel teröre karşı sendikaların, derneklerin, siyasal partilerin, partisiz yurttaşların ortaya koyduğu kahramanca direniş, bütün bu kanıtları titizlikle değerlendiren halkın AKP'yi kesinlikle mahkûm edecek iddianameyi hazırlamakta olduğunu gösteriyor. AKP'nin zulmü ve taktik üstünlüğü, kan kaybını ve stratejik güçsüzlüğünü örtbas edemez. AKP kaybedecek, halk kazanacak: 1 Mayıs 2014 direnişinin mesajı budur.

Mayıs 2013'ten Mayıs 2014'e

hülya kortun

AKP, insani bütün kaygıları elinin tersiyle iterek uyguladığı taşeronlaştırma dayatmasıyla Soma'da 301 maden işçisini diri diri toprağa gömdü. Gözü dönmüş gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin elebaşısı ve yordakçıları, bu vahşeti protesto eden işçilere ve yakınlarına tekme, tokat, yumruk demeden saldırdı. Egemenlerin kâr hırsı, vicdansızlığı, arsızlığı gülle oldu; işçilerin, emekçilerin, "bu rezaleti hak etmedik" diye haykıran dürüst insanların üstüne yağdı.

Neden hâlâ AKP

Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'yle yönetme meşruiyetini yitiren, 17 ve 25 Aralık 2013'te milyar dolarlık vurgun üstünde yakalanan, emeğin acımasız sömürsünü ekonomik soykırım düzeyine taşıdığı 13 Mayıs 2014'te Soma katliamıyla belgelenen AKP nasıl oluyor da hâlâ siyasal iktidar olarak başımızda duruyor? 30 Mart 2014'te yurttaşların eşit oy hakkını, hukuku ve adaleti hiçe sayarak apaçık seçim hileleriyle kazanıldığı ilan edilen bir yerel seçim, AKP'yi başta tutmaya yeter mi?

Üstelik AKP, başta durmak bir yana, iktidarını pekiştirerek uzatma planları yapma cüretini bile gösteriyor. Erdoğan'a Cumhurbaşkanlığı seçimini de kazandırıp anayasaya aykırı şekilde başkanlık sistemine geçme hayali kuruyor.

Hayal mi gördük

Sanki bir yıldır milyonlarca işçi ve emekçi tepeden tırnağa silahlı AKP muhafızlarına canı, kanı, sağlığı pahasına direnmedi. Sanki milyonlarca yurttaş tomalara, akreplere, basınçlı sulara, zehirli gazlara, plastik mermilere, hakiki mermilere karşı eşitlik, özgürlük, adalet, laiklik, barış, bağımsızlık, demokrasi istemini haykırmadı. Sanki en temel haklarından yoksun bırakılan yoksul kitleler artık yeter diye meydanları doldurmadı. Sanki milyonlarca halk yürüyüş, miting, grev, boykot, forum, oturma eylemi, ayakta durma eylemi, basın toplantısı, film, müzik, yazı, mizah, tencere tava çalma, oy verme yoluyla AKP'ye hayır demedi. Sanki Türkiye halkının siyasal olarak aktif çoğunluğu gericiliğe, vurgunculuğa, savaşa son demedi. Sanki kitleler ülkeyi hırsızlar, katiller değil, bizzat biz yönetebiliriz demedi.

AKP'nin nesnel gücü

Hiç kuşkusuz, AKP, işsizlik korkusundan, "gemisini kurtaran kaptan" çıkarılığından,

"her koyun kendi bacağından asılır" cehaletinden güç alıyor. AKP, şiddet tekeli elinde tutuyor. Polisi, özel muhafızı yaptı; orduyu kontrolüne soktu. Meclis'ten geçirdiği hukuksuz düzenlemelerle, ayrıca, yargı örgütünü, istihbarat örgütünü dinci neoliberalizmin doğrudan uzantısı durumuna getirdi. Medyayı, eğitim ve inanç kurumlarını neredeyse tekeli altına alarak propaganda egemenliğinden yararlanıyor.

Ne var ki, 12 yıldır halka yaptığı kötülükler arşa ulaşan AKP'nin hâlâ iktidarda kalmasını sadece bunlarla açıklayamayız. Çünkü ülkenin üretici ve yaratıcı güçlerinin büyük çoğunluğu AKP'nin karanlığını reddettiğini bir yıl boyunca ortaya koyduğu eylemlerle gösterdi.

AKP'nin öznel gücü

AKP, hâlâ başta kalabilmesini, karşıdevriminden zarar gören ve daha da göreceği açık olan çevreleri hâlâ bölebilmesine, ayrıştırabilmesine borçlu. AKP, küçücük kırıntılar ve bol vaatlerle Kürt ulusal hareketinin yönetimini yedeğine almayı başardı. Onları AKP'nin İslamcı-yayılcı yeni Osmanlı projesi içinde birleşip güçleneceklerine inandırmayı başardı. AKP, aynı şekilde, İP yöneticileri ile İlker Başbuğ gibi hapisten çıkardığı komutanları, küçücük kırıntılar ve bol vaatlerle yedeğine almayı başardı. Onları, AKP'nin orduyu egemen koalisyon içinde Fethullah Gülen hareketinden boşalan yere tekrar geçireceğine inandırmayı başardı.

Türkiye işçi sınıfını, şehir ve köy emekçilerini ve ezilen halklarını temsil eden sosyalist, devrimci demokrat, ilerici ve yurtsever güçler, ne yazık ki, bu iki odağın zararlarını bertaraf edecek bir bilinç ve örgütlenme ustalığını henüz yaratabilmiş durumda değil.

Halkın damgası

Fakat sözün geçen iki odağın çizgisi nesnel olarak korku, çıkarıcılık ve bilinçsizlik karışımından kaynaklanıyor. Bu çizgi, işçi sınıfının ve ezilen dostlarının en temel çıkarlarına aykırı bir nitelik taşıyor ve dolayısıyla ayağa kalkan kitlelerin iradesi karşısında erimeye mahkûm.

Son bir yıl boşuna yaşanmadı. AKP, Mayıs-Haziran 2013 Direnişi'nin, vurgunculuk yaparken Aralık 2013'te suçüstü yakalanmasının, 2014 Mayıs'ında sebep olduğu Soma katliamının art arda alınma vurduğu damganın etkisinden kurtulamayacak.

Rüşvet, yolsuzluk, hırsızlık, dolar milyarderleri ve yoksul emekçi halk

17 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonu sonrasında gözaltına alınan bakan çocukları, ünlü işadamları ve sonrasında çıkan ses kayıtlarıyla dolu gündem geçirmeye devam ediyoruz.

Tabii ki rüşvet ve yolsuzluk operasyonları yakalanan bakan çocuklarının ve işadamlarının seçim öncesinde serbest bırakılacağını bekliyorduk.

Ortaya çıkan en büyük ses kaydı da Başbakan Recep Tayyip ve oğlu Bilal Erdoğan arasında yapılan görüşmeydi. 17 Aralık sabahı baba-oğul arasında 8.02'de yapılan görüşmede milyon dolarları nasıl iç ettiklerini hep birlikte dinledik.

Hırsız iktidar

2002 yılından beri emekçi halk üzerinde büyük baskılar oluşturan, taşeronluğu daha fazla yayarak binlerce insanın iş cinayeti sonucu ölümüne sebebiyet veren, ülke kaynaklarını ulusal ve uluslararası sermayeye peşkeş çeken, yıllık yüzde 6 zam oranını emekçilere reva gören, 800 lira maaşın pekâlâ geçinilebilecek bir miktar olduğunu savunan ama paraları iç ederken evinde kalan son parasıyla Şehirler Konakları'ndan gayrimenkul alan hırsız ve aynı zamanda katil bir iktidar var.

Dolar milyarderleri

Dünyaca ünlü Forbes dergisi, 2014 yılı Türkiye'nin en zengin kişileri listesindeki 25 kişinin toplam servetinin 44 milyar dolar olduğunu açıkladı. Ortalamaya vurduğumuzda kişi başı servet 1 milyar 760 milyon dolar olarak ortaya çıkıyor.

2013 yılının birincisi Ferit Şahenk'in yerini kapandı Murat Ülker, Cevizli tekel alanına yapılması planlanan ve Cevizli halkının büyük tepki gösterdiği Şehir Üniversitesi'nin sahibi. Arkeolojik sit alanı olan ve yapılaşmaya yasaklı olan bölge bir oldu bittiyle hazineye devrediliyor ve Şehir Üniversitesi'ne veriliyor.

Ve yoksul emekçi halk

Bir tarafta rüşvet ve yolsuzluk ile zengin olan ba-

İşte Türkiye'nin en zengin 25 kişisi ve servetleri		
1	Murat Ülker (Yıldız Holding)	3,7 milyar dolar
2	Şarık Tara (Enka)	3,3 milyar dolar
3	Hüsnü Özyeğin (Fiba)	3 milyar dolar
4	Erman Ilıcak (Rönesans)	2,8 milyar dolar
5	Semahat Arsel (Koç Holding)	2,2 milyar dolar
6	Ferit Şahenk (Doğuş Holding)	2,1 milyar dolar
7	Rahmi Koç (Koç Holding)	2,1 milyar dolar
8	Suna Kıraç (Koç Holding)	1,8 milyar dolar
9	Filiz Şahenk (Doğuş Holding)	1,8 milyar dolar
10	Sinan Tara (Enka)	1,6 milyar dolar
11	Ahsen Özokur (Yıldız Holding)	1,5 milyar dolar
12	Ali Ağaoğlu	1,5 milyar dolar
13	Bülent Eczacıbaşı	1,5 milyar dolar
14	Faruk Eczacıbaşı	1,5 milyar dolar
15	M.Emin Karamahmet (Çukurova)	1,5 milyar dolar
16	M.Nazif Günel (MNG Holding)	1,5 milyar dolar
17	Hamdi Ulukaya (Chobani)	1,4 milyar dolar
18	M.Latif Topbaş (Bim)	1,3 milyar dolar
19	Mübariz Gurbanoğlu (Palmali)	1,3 milyar dolar
20	A.Nazif Zorlu	1,2 milyar dolar
21	Suat Günsel (Yakın Doğu Ün.)	1,2 milyar dolar
22	Ahmet Çalık	1,1 milyar dolar
23	Aydın Doğan	1,1 milyar dolar
24	Deniz Şahenk (Doğuş Holding)	1 milyar dolar
25	Murat Vargı (MV Holding)	1 milyar dolar

kanlar ve çocukları, hırsızlık yaparak iç ettikleri paralarının üstüyle konak alan bir Başbakan ve oğlu, sit alanlarını halktan kopararak zenginliğine zenginlik katan dolar milyarderleri ve diğer tarafta yaşamı pahasına emeğiyle yoksulluk sınırının bile çok çok altında yaşam mücadelesi veren emekçi halk.

Ne AKP hükümeti, ne cemaat, ne de dolar milyarderleri Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'ni yaratanların karşısında duramayacaksınız. Halktan çaldığınızı halk eninde sonunda sizden geri alacaktır.

Nazım usta'nın da dediği gibi;

Onlar ümidin düşmanıdır, sevgilim,

akar suyun,

meyve çağında ağacın,

serpilip gelişen hayatın düşmanı.

Çünkü ölüm vurdu damgasını alınlarına :

— çürüyen diş, dökülen et —

bir daha geri dönmek üzere yıkılıp gidecekler.

Ve elbette ki, sevgilim, elbet,

dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya,

dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle: işçi tulumuyla

bu güzelim memlekette hürriyet...

Muhsin Gökhan

İLO: İşsiz sayısı

203 milyonu aştı

Kapitalizmin ekonomik krizi işsizliği her geçen yıl daha da artırıyor. İşsizlikle birlikte artan yoksulluk, açlık ve sefalet insanları çaresizliğe itiyor. İşsizler arasında umutsuzluk ve mutsuzluk normalleşiyor.

Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun yayınladığı "Küresel İstihdam Trendleri 2014" raporuna göre dünya işçi sınıfını işsizlik bekliyor.

İLO'nun küresel istihdamı değerlendirdiği raporunda 2008 krizinin diğer krizlerden bir farkının da küresel ekonomik toparlanmanın (zenginler için toparlanma, yoksul yoksullar, işçiler ve emekçiler için bir toparlanma yok) bu sefer istihdam artmadan meydana geleceğini, yani altta kalanın canının çıkacağını belirtti.

2018'de işsiz sayısı

215 milyonu bulacak

Dünyada 2013 yılında işsiz sayısı yaklaşık 202 milyon kişiydi. 2012 yılına göre 5 milyon artmıştı.

İşsizliğin en yoğun olduğu Doğu ve Güney Asya'yı, Sahraaltı Afrika ve Avrupa ülkeleri izliyor.

Rapor işsizliğin gittikçe artacağını, hiçbir şekilde azalma eğilimi göstermediğini ortaya koyuyor. Sürekli artacak olan işsizlik sonucu dünyadaki işsiz sayısı 2018 yılında 215 milyona ulaşacak. İşsizlik en fazla gençleri etkileyecek.

Uzun dönemli işsizliğin en yoğun olacağı bölgelerden biri gelişmiş bir sanayiye sahip olan Avrupa olacak.

Sosyal politikalara önem verilmeli

Ortaya koyulan önemli gerçeklerden biri de istihdamın bundan böyle çok kırılabilir bir yapıya sahip olduğu ve çalışan 839 milyon işçinin günde 2 doların altında bir gelirle geçinmeye çalışan yoksullardan oluştuğu. Sosyal politikalara daha fazla önem verilmesi gerektiğine dikkat çeken İLO, hızla artan taşeron istihdamın yoksulluğa zemin hazırladığını belirtti.

2013 yılında en az 1235 işçi cinayeti gerçekleşti

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin iş cinayetleri raporuna göre 2013 yılında en az 1235 işçi yaşamını yitirdi. Meclis, işçi ölümlerinin önlenabilir olması yüzünden yaşananları "iş kazası" değil, "iş cinayeti" olarak tanımladı ve kısıtlı imkânlarıyla ölümlerin bir kısmına ulaşabildiklerini, bu yüzden "en az" vurgusunu yaptıklarını açıkladı.

Kaza geçiren işçilerin, patronlar tarafından Sosyal Güvenlik Kurumu'na bağlı kamu hastanelerine değil, özel hastanelere götürüldüğü, patronun isteği üzerine bu özel hastanelerin rapor tutmadıkları, rapor tutulmasını isteyen işçilerin, işten atılmakla tehdit edildiği ve böylece gerçeklerin üzeri örtülmekte olması gerçeğiyle de esas sayıya ulaşılmasının pek mümkün olmadığı belirtildi.

Katliam düzeyinde iş cinayetleri
7 Ocak'ta Türkiye Taşkömürü Kurumu Kozlu Müessesesi'nde 8 madencinin yaşamını yitirmesi,

30 Ocak'ta Antep'te Güneydoğu Galvaniz fabrikasında 7 işçinin yaşamını yitirmesi,

11 Mayıs'ta Reyhanlı katliamında 3 doktor ve 1 acil tıp teknisyeninin yaşamını yitirmesi,

22 Mayıs'ta Rize Fındıklı'da çay yüklü kamyonetin devrilmesi sonucu 4 İranlı işçinin yaşamını yitirmesi,

29 Mayıs'ta Adıyaman'da 9 kadın tarım işçisinin yaşamını yitirmesi,

18 Haziran'da Muğla Milas'da 7 belediye işçisinin zehirlenerek yaşamını yitirmesi,

21 Haziran'da Afyon Volvadin Dışli Beldesi'nde 4 mevsimlik işçinin yaşamını yitirmesi,

30 Eylül'de Sakarya Pamukova Hayrettin Köyü'nde 8 tarım işçisi kadının yaşamını yitirmesi,

5 Kasım'da Urfa Bozova'da minibusün devrilmesi sonucu 4'ü Suriyeli 7 tekstil işçisinin yaşamını yitirmesi,

13 Aralık'ta Malatya'da servisin kaza yapması nedeniyle 5 öğretmenin yaşamını yitirmesi,

23 Aralık'ta İzmir Tersanesi'nde 2'si işçi 8'i asker 10 kişinin yaşamını yitirmesi,

28 Aralık'ta Antalya'da servisin gölete uçması nedeniyle 8 HES inşaatı işçisinin yaşamını yitirmesi,

28 Aralık'ta Antalya'da servisin sulama kanalına uçmasıyla 6 akü işçisinin yaşamını yitirmesi hatırlatıldı.

İş cinayetleri mevsimlik çalışmanın, sendikasız, örgütsüz ve güvensiz çalışma koşullarının hâkim olduğu işkollarında yoğunlaşmıştır. Ölümlerin en çok inşaat, yol işkolunda olduğu ve 294 işçinin bu alanda yaşamını yitirdiği ifade edilmiştir.

Her 20 işçiden biri "çocuk işçi"
Raporda, 2013 yılında yaşamını yitiren 1235 işçiden 59'unun "çocuk işçi" olduğu belirtildi. Yani, iş cinayetlerinin yüzde 4,7'si çocuk işçiler. Bir başka deyişle iş cinayetine kurban giden her 20 işçiden birisi çocuk işçi.

Ayrıca eğitimde 4+4+4 sistemi ile çocuk işçi çalışma oranının artmasıyla birlikte çocuk işçi ölümlerinin de yükseleceği ifade edilmiştir.

Görünmeyen emek

2013 yılında yaşamını yitiren 1235 işçinin 103'ü "kadın" işçidir. Özellikle kadın emeğinin en bilinen biçimi olan "ev hizmetleri" 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nda kapsam dışında, 5510 Sayılı SSGSS Yasası'nda ise belirsiz bir durumda olması nedeniyle ellerinde kesin verilerin olmadığı ifade edilmiştir.

Talepler

Çıkarılan yasalarla her geçen gün kısıtlanan sosyal güvenlik sistemi tüm çalışanları kapsayıcı bir hâle dönüşmelidir. İş yasaları tüm çalışanları kapsamalıdır.

İşyeri içinde veya dışında; çalışırken, işe gelip giderken, barınırken, beslenirken... yani 'iş süreçlerinin bütününde' yaşanan işçi ölümleri iş cinayeti olarak kabul edilmelidir.

İşçi sağlığı talebi ve asgari ücret mücadelesi birbirinden ayrılmaz. Çünkü emeğin korunmasının yolu insanca yaşayacak bir ücret almaktan geçer.

İşçi sağlığı ve güvenliğinin sağlanması için ulaşım, barınma ve beslenme sorunları çözülmelidir.

Trafik, servis kazaları bir iş cinayeti ve halk sağlığı sorunu olarak da ele alınmalıdır.

Çocuk işçiler, emekli/emeklilik çağındaki işçiler, kadın işçiler, göçmen işçiler ve Kürt işçiler; örgüt-

süz, sendikasız, sosyal haklardan en yoksun... Kısaca işçi sınıfının en zayıf kesimleridir.

İş cinayetlerinin sorumluları devlet ve sermayedir. Yaşanan her işçi ölümünde adalet sağlanmalı ve sorumlular en ağır biçimde cezalandırılmalıdır.

TKP 1920 Soma'nın hesabını sormaya çağırıyor

Soma'da yaşanan büyük işçi katliamı ülkenin dört bir yanında eylem ve etkinliklerle protesto edildi. İşçilerin ve emekçilerin partisi olan TKP 1920 de yurt genelinde çeşitli eylem ve etkinliklerle halkı Soma için hesap sormaya çağırıyor.

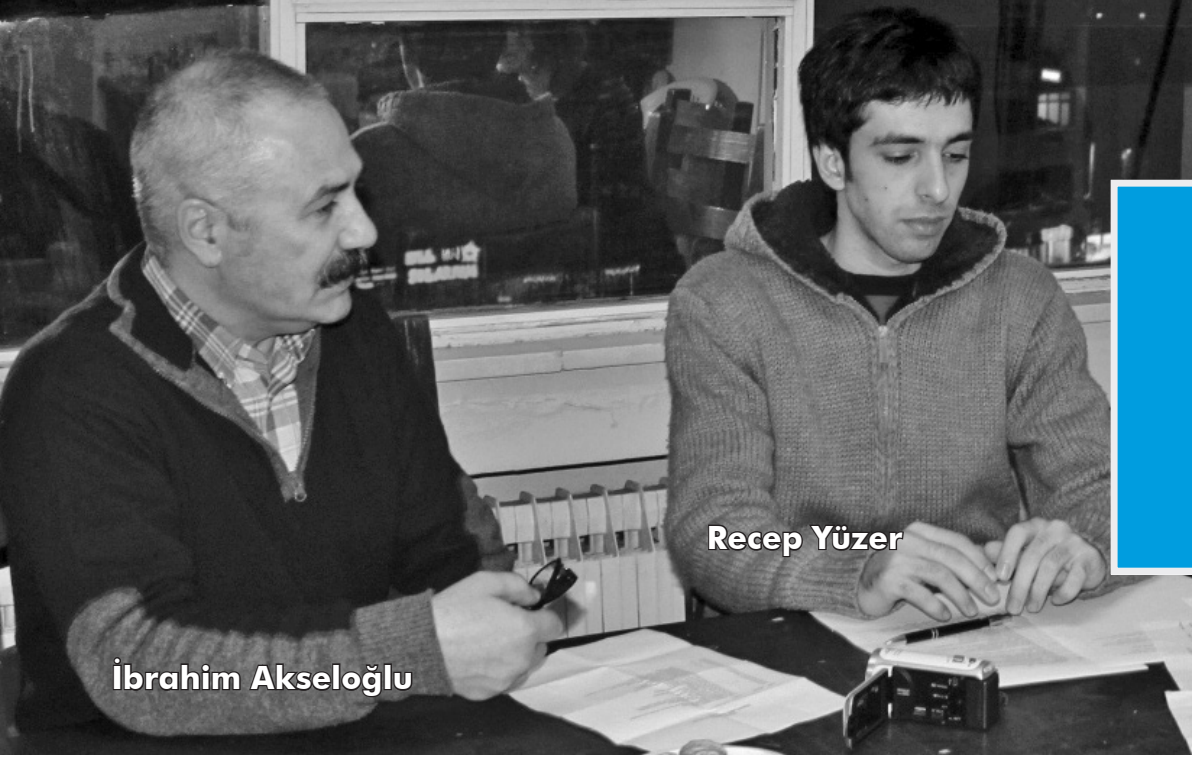
Maltepe İlçe Örgütü üye ve dostları da 17 Mayıs 2014 Cumartesi günü Maltepe meydanında "Taşeronlaşmanın son faturası Soma maden faciası" diyerek stant açtı.

Uzun saatler boyunca açık kalan ve yüzlerce insanın ziyaret ettiği stantta Soma'da meydan gelen işçi

katliamına karşı sessiz kalınmaması, sorumluların hesap vermesi ve bütün emekçilerin sermayenin diktatörlüğüne karşı ortak hareket etmesi çağrısı yinelenildi.

Hazırlanan binlerce bildiride halka dağıtılırken ilginç diyaloglar da yaşandı. Son yerel seçimlerde AKP'ye oy vermiş bazı yurttaşların "Elimiz kırılıyorsa da AKP'ye oy vermeseydik, artık bizden Tayyip'e oy yok" demeleri de kayda değerdi. Ayrıca stantta yaşamını yitiren maden emekçilerinin isimleri ve faciadan kareler de sergilendi.

Gücümüzü işçi sınıfının meşru mücadelesinden alıyoruz

yenidünya halk gazetesi olarak, Spor-Sen'in 2013 Eylül ayında 2. kongresi ile 18 no'lu işkolunun tüm alanlarında örgütlenme kararı alarak Tüm Emek Sen'e dönüşme sürecini İbrahim Akseloğlu ve Recep Yüzer ile konuştuk.

Recep Yüzer

İbrahim Akseloğlu

yenidünya: Bize kendinizi tanıtır mısınız?

İbrahim Akseloğlu: Biz Turizm Otel Spor Emekçileri Sendikası Tüm Emek-Sen, aslında 2009 yılında Spor Emekçileri Sendikası Spor-Sen olarak kurulmuştuk. 2012 Kasım ayında kabul edilen 6356 no'lu yasanın 18 no'lu işkoluna bağlıyız. Konaklama, turizm işkolları, lokanta, barlar, spor kulüpleri, spor faaliyetlerinin yürütüldüğü bütün alanlar örgütlenme alanımızda. Bildiğiniz gibi Türkiye'de sendikaların baraj sorunu var. Bu genişleme biraz pratik bir sorundan kaynaklanıyor, bir de bizim sendikal anlayışımız açısından her işçi istediği sendikaya üye olabilmeli. Aynı işyerinde birden fazla sendika varsa orada referandumla (işçilerin oyuyla) sorunun çözülebilmesini benimseyen özgür sendikacılık anlayışımız var. Hem sendikal yaklaşımımızdan dolayı, hem de son sendika yasının sermaye yanlısı ve işkolları barajının getirdiği pratik bir kaygıdan dolayı alanımızı genişletmek durumunda kaldık. 1 Mayıs 2013 sürecinde ağırlıklı olarak hizmet sektörünün otel alanında örgütlenme çabası yürüten bir grup arkadaş ile buluştuk. Bu Spor-Sen'den Tüm Emek-Sen'e geçişimizi, evrilmemizi hızlandırdı ve şu an işkolumuzu turizm, otel, konaklama, spor salonları, spor kulüpleri, lokantalar, diğer gösteri sanatları ve eğlence alanlarına dönük bütün işkolları olarak değiştirdik.

yenidünya: Şu an sendikanızın faaliyetleri ağırlıklı olarak hangi kesimleri kapsıyor?

İbrahim Akseloğlu: Sendikamızın kuruluşunda bir grup amatör sporcu ile ilişkimiz vardı. Esnek şekilde ilişkilerimiz sürüyor. Fakat amatörler

sigortasız oldukları için onları sendikamıza üye yapıp faaliyette daha aktif hâle getiremiyoruz. Şu an daha çok otel işçileri üzerinden yürüyen bir çalışmamız var. Bildiğiniz gibi otellerde de servis, resepsiyon, temizlik, mutfak gibi farklı bölümler bulunuyor. Örgütlenme alanımızın diğer kollarında da çalışmalarımız sürüyor, ama ağırlıklı olarak ilişkimiz oteller üzerinde.

“İronik bir açıklama yapma ihtiyacı hissediyorum. Şu an Türkiye'deki spor kulüplerinin üst düzey yöneticilerinin ve başkanlarının çoğunun otelleri var. Onların turizm alanıyla ilişkileri var. Birçok otelde spor yüksekokulu mezunu da havuz güvenliği, masör ya da spor sağlıkçısı olarak görev alabiliyor. Böylece hem patronlar, hem de çalışanlar nezdinde bir iç içelik durumu var.”

yenidünya: Peki spor alanıyla ilgili de faaliyetleriniz devam ediyor mu?

İbrahim Akseloğlu: Spor alanıyla ilişkilerimiz devam ediyor. İronik bir açıklama yapma ihtiyacı hissediyorum. Şu an Türkiye'deki spor kulüplerinin üst düzey yöneticilerinin ve başkanlarının çoğunun otelleri var. Onların turizm alanıyla ilişkileri var. Birçok otelde spor yüksekokulu mezunu havuz güvenliği, masör ya da spor sağlıkçısı olarak görev alabiliyor. Böylece hem patronlar, hem de çalışanlar nezdinde bir iç içelik durumu var. Aynı işyerinde bu olanaklar varsa tabii ki biz de buna yönelik bir örgütlenme faaliyeti yürüteceğiz. Spor kulüplerine dönük bir çabamız da var. Örneğin belediyelerin spor kulüplerinde ayrı bir çalışmamız var.

yenidünya: Sendikanızda örgütlenmeye yönelik hangi yol ve yöntemleri tercih ediyorsunuz?

İbrahim Akseloğlu: Şu an var olan ilişkilerimizin sınıf bilincini arttıracak eğitim faaliyetleri yapıyoruz. Aynı işyerlerinde örgütlenme birimleri kurarak yani komiteleşerek oradaki arkadaşların sorunlarına, kendi dışında çalışan arkadaşları tanımalarına dönük bir çalışmamız var. Bir de İstanbul genelinde otellerin yoğunlaştığı alanlar var. Biz örgütlenmemizi hem işyeri, hem de alan bazlı olarak yürütmeye çalışıyoruz. Çünkü otel işçileri arasında otel değiştirme Türkiye'de yüksek. Ayrıca turizmin özellikle Nisan ayından sonra arttığı Güney bölgelerinde işçi sayısı birden artabiliyor. İstanbul ve Ankara gibi kentlerdeki işçiler buraya kayabiliyorlar. Bu alanda böyle bir döngü var. Bu döngü bir yarıyla örgütlenmemizi güçleştirirken bir yarıyla da örgütlenmemizi yaygınlaştıracak bir karakter taşıyor. Ancak örgütlenme aslolarak sendikalarda işyeri üzerine kurgulanır. Biz de örgütlenmemizi işyerleri, oteller, lokantalar, spor kulüpleri gibi alanlar üzerinde yürütmeye çalışıyoruz.

yenidünya: Sezonluk olduğu için farklı mı oluyor?

İbrahim Akseloğlu: Bu durum İstanbul'da çok yoğun değil, ama özellikle turist yoğunluklu bölgelerde daha yoğun yaşanmakta. Antalya Ticaret Odası'nın verdiği rakamlara göre geçen sezon Antalya'da sezon kapandığında yani Ekim-Kasım aylarının sonu gibi 80.000 işçi işsiz kalıyor. Bu işçilerin önemli bir bölümü ya köylerine dönüyor ya da İstanbul, Ankara ve İzmir gibi kentlerde taşeron olarak geçici işçilik yapıyor. Mesleğine uygun küçük işletmelerde

lokanta ve bar gibi yerlerde geçici işçilik, saatlik işçilik yapmak zorunda kalıyorlar. Bu durum özellikle 80'lerin sonundan itibaren parlatılmış olan, 24 Ocak Kararları'nın alındığı ve turizme çok ağırlık verilen bir ülkede 30 yılda aslında turizm sektörünün ne kadar oturmamış ve kural-sız olduğunu ortaya koyuyor.

“Antalya'da sezon kapandığında yani Ekim-Kasım aylarının sonu gibi 80.000 işçi işsiz kalıyor.”

yenidünya: Türkiye'de yeterince işsizlik var ama yine de turizm sezonunda işletmelerde yeterince işçi bulunmuyor. Bunun nedeni nedir?

Recep Yüzer: Yeterli işçi bulunmuyor derken aslında eğitilmiş işçi bulunmuyor. Yaz sezonlarında özellikle öğrenciler ve işsizlerin büyük bir bölümü toplantı ağırlıklı olan otellerde, konferans tarzı yapılan etkinliklerde saatlik ya da günlük işler arıyorlar ve bu, deneyimli, eğitilmiş işçilerin o yerlerde iş yapmasının önüne geçiyor.

yenidünya: Bunda işçilere verilecek olan ücretin düşük olması da etkili değil mi?

Recep Yüzer: Özellikle Antalya ve İzmir gibi yaz tatilinin ağırlıklı olduğu bölgelerdeki otellerde genelde dönemsel, mevsimlik işçiler çalıştırılmakta. Oteller 5-6 ay için çalıştıracakları işçilerin turizm alanındaki yeteneklerine ve iş bilgilerine bakmadan, bu kişileri çalıştırabiliyorlar. İstanbul'da bulunan otellerde gündelik işler haricinde sürekli çalıştırılacak olan işçilerde özellikle İngilizce biliyor olması aranmakta. Turizm mezunu işçilerin birçoğu yabancı dil bilmelerine rağmen otellerde çalış-

mayı düşük ücret sebebiyle tercih etmiyorlar ama geçinmeleri gerektiği için düşük ücretle çalışmak zorunda kalıyorlar.

İbrahim Akseloğlu: Ben bir şey eklemek istiyorum. Son yıllarda turizm otel sektöründe taşeron işçi sayısı yoğunlaşarak artmaya başladı. Güvenlik, temizlik, yiyecek, içecek bölümleri ve mutfak bölümlerinde de taşeronlaşma var. Türkiye'de turizm lise ve yüksekokullarından mezun olan ciddi sayıda kalifiye eleman var. Alanın hem ücret sistemi, hem çalışma saatlerinin yoğunluğu ve herhangi bir sosyal hakkın olmasından dolayı mezun olan kalifiye elemanların önemli bir bölümü alanında çalışmaktan ziyade başka alanlarda çalışmaya mecbur kalıyorlar. Bu durum birbirini karşılıklı körükleyen bir çıkmaza doğru sürüklüyor. Bir yandan patronlar ucuz işçi çalıştırmak istiyorlar, bu da turizm alanındaki iş kalitesinin düşük olmasına yol açıyor ve diğer çalışanların üzerine de ek bir iş yüklüyor. Şu an turizm alanında çalışan işçi arkadaşlarımız ortalama olarak 2 ya da 3 kişinin yapabileceği işi yaparak işletmelerin ayakta kalmalarını sağlayan asıl güçtür. Benzer bir durum aslında spor alanı için de geçerli; bu gün spor okullarından mezun birçok insan spor kulüplerinde görev alamıyorlar ya da spor alanındaki istikrarsızlıktan dolayı onlar da başka mesleklere geçmeyi tercih ediyorlar. Turizm ve spor alanında benzer ilişkiler mevcut. Yaklaşık son 10 yıldır özellikle çalışma yaşamına egemen olan taşeronlaşma süratle bu alana da egemen olmuş durumda.

yenidünya: Sendikaların önünde işkolu ve işyeri barajlarının engel olduğunu biliyoruz. Maalesef Tüm Emek-Sen de işkolu barajının altında kalan sendikalarımızdan, bu durumda toplu iş sözleşmesi imzala yetkisi yok. Sendika olarak bu sorunu nasıl aşmayı planlıyorsunuz?

İbrahim Akseloğlu: Bu durum aslında 2012 yılının Kasım ayında yasalaşan 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmeleri TİS yasasıyla birlikte tüm işçi sınıfı sendikal hareketinin sorunu. İşçi sınıfını örgütlemeye çalışan kendini daha emekten, sınıftan yana tanımlayan ilerici sendikacıların, sendikaların ve emek dostlarının sorunu. Konuya aslında topyekün bakmak lazım, biz o zamanlar Spor-Sen iken sendikalarla kurduğumuz ilişkilerde 6356 sayılı yasaya dönük sendikaların ciddi faaliyet yürütmesi önerisini getirmiştik. Bu yasa tamamen sermayenin çıkarlarına uygun şekilde belirlendi. İşkolları sayısı 20'ye indirildi. Bu durum olumlu bir durum olarak gösterilmesine rağmen bazı işkollarındaki faaliyet alanı o kadar genişledi ki baraj nedeniyle birçok sendika TİS dışında kaldı. Buna rağmen sendikal yasada hâlen varolan işçi sınıfının geçmiş mücadelelerinden kalma takım sözleşmesi anlayışı var. Yasanın bize tanıdığı bu hakkı şuan sözleş-

me yapacağımız işyerlerinde kullanacağız. Ancak, sadece bu yasalara sığınarak sendikal mücadele yürütemeyeceğimizi de biliyoruz. Örgütülüğümüzün gelişmesine göre fiili sözleşmelere de yönelebiliriz.

yenidünya: Aynı soruyu size de sormak istiyorum. Toplu sözleşme yetkisi olmadığı hâlde neden bu sendikaya üyesiniz?

“Her zaman birbirimize Gezi Direnişi’ni örnek verdik. Çünkü insanlar birleştiklerinde, birlikte mücadele ettiklerinde neleri başarabildiklerini gösterdiler.”

Recep Yüzer: Ben yasaların yazıldığı gibi işlemediğini gören birisiyim. Bu nedenle sınırlı kalmamayı tercih ediyorum. Bu benim için bağlayıcı bir durum değil. Sigortalı çalışan tüm spor emekçileri bir sendikada örgütlenmiş dahi olsa işkolu barajını aşamadıkları için toplu iş sözleşmesinden faydalanamamaktalar. Tüm Emek-Sen’i kurma aşamasında arkadaşlarımızla konuşurken her zaman birbirimize Gezi Direnişi’ni örnek verdik. Çünkü insanlar birleştiklerinde, birlikte mücadele ettiklerinde neleri başarabildiklerini gösterdiler. Bizler de turizm emekçileri olarak işkolu barajında olsun, farklı farklı iş alanlarında birleşsek ancak bunların üstesinden geleceğimize inandığımız için öncelikle bu alandaki sendikaları birleştirmek için bir çalışma başlattık. Alanımızda sınıf sendikacılığını yürüttüğüne inandığımız diğer sendikalar ile görüştük. O görüşmelerde kırmızı çizgimizi birleşmek olarak belirttik. Bu alandaki tüm sendikaların birleşip ortak bir mücadele ağı kurulması gerektiğini belirttik. Bu görüşmelerden sonra sadece Spor-Sen bizimle yürümeyi kabul etti. Hatta görüşmelerden sonra tüzüğe dört madde koyduk. Onlardan birincisi de toplu sözleşme yapmadan hiçbir üyeden üyelik ücreti alınmamasıydı. Ayrıca biz Tüm Emek Sen’de logo olarak dünya ve üzerinde beş renkten oluşan insanları kullandık. Beş insan rengi olimpiyatlarda kullanılan renkler ve dünyadaki tüm emekçilerin birleşmesi ve ortak mücadelemizi yürütmesini temsil ediyor. O beş insan farklı farklı kül-

türleri, renkleri, inançları olan insanları temsil ediyor. Biz ayrımcılık yapılmasını kesinlikle reddediyoruz. Temel amacımız dünyadaki bütün işçileri kapsıyor. Onun dışında sendikamıza konaklama, eğlence, spor işçisi olmayan işçi de geldiğinde, birlikte mücadele yürütmek istediğinde onları da geri çevirmeyeceğiz. Buradaki temel amaç tüm dünya emekçilerini bir araya getirmek. Şu an için kurulma aşamasındayız ve kendimizi geliştiriyoruz. Her şeyi oturtuktan sonra da sendika olarak barajı geçeceğimize inanıyorum. Yasaları işçi sınıfı hazırlayana kadar bu mücadelemizi sürdüreceğiz.

yenidünya: Üyelerin hak ve çıkarlarını korumak için ne gibi faaliyetler yapıyorsunuz?

İbrahim Akseloğlu: Alanda yeni örgütlenmeye başladığımız için bununla ilgili bir iki şey söyleyebilirim. Şu an içimizde bir eğitim çalışmasına başladık. İş yasası ile ilgili konuları kapsayan eğitim çalışması düzenliyoruz. Eğitim çalışmalarımızın içerisinde taşeronlaşmaya karşı neler yapabiliriz, geçmişte taşeron işçilere dönük faaliyet yürütmüş, mücadele etmiş diğer kardeş sendikaların aldığı hakların aktarılması, bunlarla ilgili hukuksal kazanım, sendikada hukuk mücadelesinin nasıl yürütülmesi gerektiği, işçilerin kendi özgüveninin gelişmesi, mesleki becerilerinin attırılmasına dönük İngilizce ve diğer mesleki faaliyetlere dönük iç hazırlıklarımız var. Alandaki insanların hem sendikal bilincini arttırmaya, hem mesleki birikimlerini arttırmaya yönelik iç faaliyetlerimiz var demek daha doğru olur.

Recep Yüzer: Sendika olarak biz, o işçilerin kendilerini geliştirebilmesi için çevremizdeki ilişkilerle dayanışma hâlindeyiz. İngilizce eğitim dersleri vermeyi planlıyoruz. Biz sendika olarak işçilerin sadece çalışma hayatındaki yasal haklarını korumakla kalmayarak, onların kişisel gelişmelerini arttırarak turizm alanında etkin şekilde çalışabilmeleri için destek oluyoruz. Bu eğitimleri önümüzdeki günlerde daha da hızlandırıp yolumuza bu şekilde devam etmeyi önümüze bir hedef olarak koyuyoruz. Tabii ki bu eğitimler dayanışma çerçevesinde yapılacağı için ücretsiz olarak verilecek.

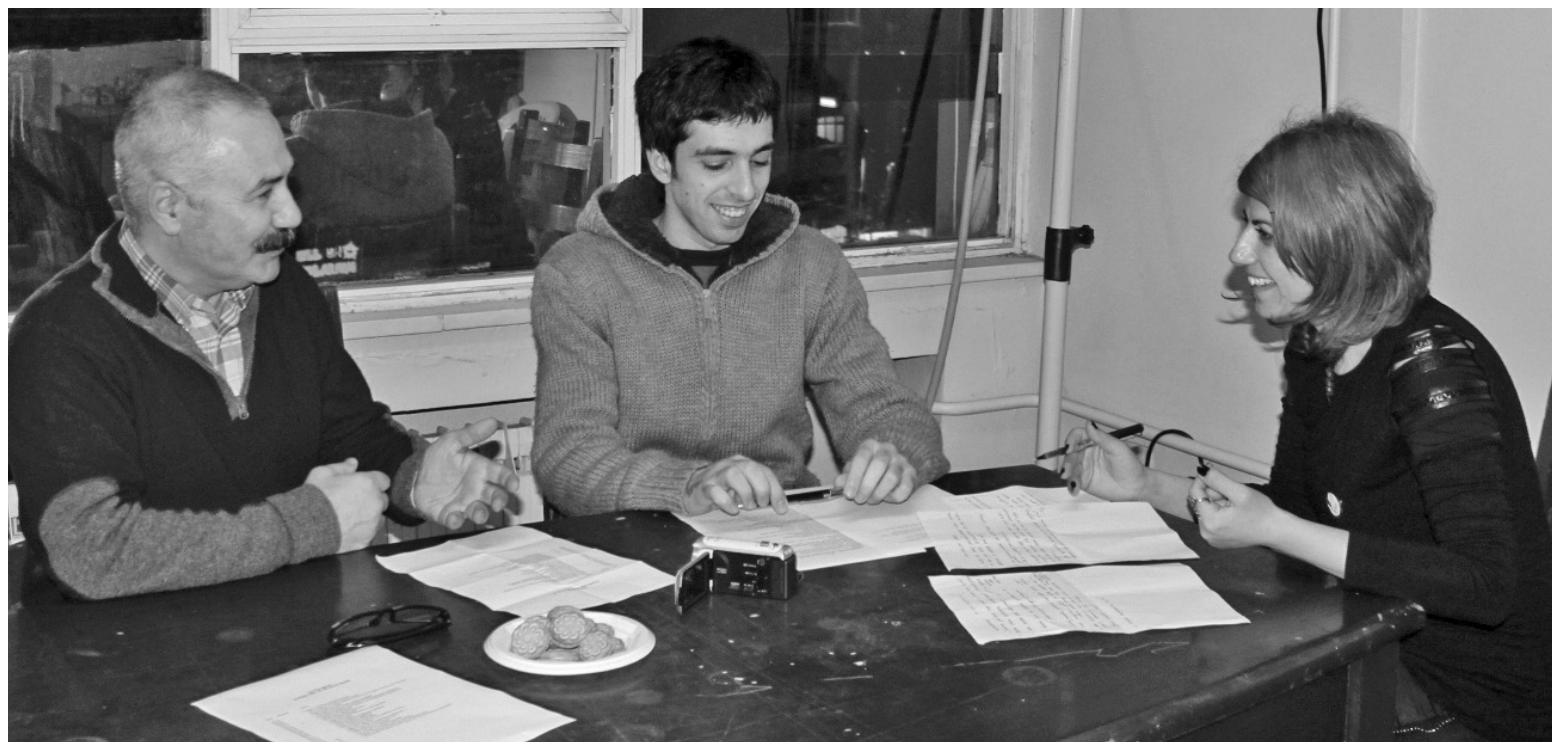
yenidünya: Peki işkolunda hangi sorunlarla karşılaşıyorsunuz ve bu sorunlara karşı ne gibi çalışmalar yapıyorsunuz?

Recep Yüzer: İşkolu zaten başlı başına bir sorun. İşkolunu aşabilmek için mesela her işçi istediği sendikada örgütlenmeli. İşkolu diye bir şey olmamalı. Her işyerinde çoğunluğun oradaki kuralları belirlemesinden tarafım. İşkolu birleştirmeye yönelik değil, ayrıştırmaya yönelik bir kanundur. O yüzden mücadele etmeden bu sorunun aşılabileceğini düşünmüyorum. Ancak şu anki faaliyetlerimiz işkolunu aşmaya yönelik değil, daha çok işyerlerinde işçilerin takım çalışması şeklinde, işçi temsilcilerinin bir araya gelerek sorunları birlikte çözmeye yönelik çalışma biçimleri ortaya çıkarmaya çalışıyoruz. İşkolu farkı gözetmeksizin bir araya gelen işçilerin bu takım sözleşmesine uymak zorunda kalacaklarına ve buldukları işyerindeki sorunları kısmen de olsa çözüme ulaştırabileceklerine inanıyoruz.

“İşkolu farkı gözetmeksizin bir araya gelen işçilerin bu takım sözleşmesine uymak zorunda kalacaklarına ve buldukları işyerindeki sorunları kısmen de olsa çözüme ulaştırabileceklerine inanıyoruz.”

yenidünya: Çalışma koşullarınızdan bahseder misiniz?

Recep Yüzer: Ben sekiz senedir çalışıyorum, dört sene taşerona bağlı, iki sene otelin kendi bünyesinde ekstra olarak çalıştım. İki senedir de kadrolu olarak çalışmaktayım. Otel ekstrası çalıştığım dönemde belli bir saatim ve ücretim yoktu. İş hukukunda bahsedilen hiçbir şey iş hayatında gerçekleşmiyor. Örneğin taşeronken günde 17 saat, 24 saat, 2 gün hatta 3 gün aralıksız çalıştığımız zamanlar oluyordu. Aksine 10 gün hiç iş olmadığı zamanlar da oluyordu ve hiçbir ücret alamıyorduk. Çalıştığımız günlerde de eve ölü gibi geldiğimiz için hiçbir sosyal yaşantıya da katılmıyorduk. Otellerde taşeron olarak çalışmamızdan kaynaklı işyerinde mesaiye kaldığımızda artı bir ücret zaten alamıyorduk. Ancak kadrolular mesai ücretlerinden ve ek sosyal haklardan faydalanabiliyorlardı. Ta-

10 ayın konuğu

şeron işçiler müşterilerin bıraktığı bahşişlerden de faydalanamıyorlar.

“Açıkçası turizm, şu an güdükleşmiş iş yasalarının bile uygulanmadığı, bu yasaların patronlar tarafından ihlal edildiği bir sektör.”

İbrahim Akseloğlu: Türkiye’de son 30 yıldır turizm sektörünün çağ atladığı iddia ediliyor. Aslında işçiler ve emekçiler açısından hiç de çağ atlamış gibi bir görüntü olmadığı ortada. Taşeronlaşmanın yoğunlaşmasına yönelik faaliyet var. İşyerlerinde birkaç tip çalışma uygulanmakta. Uluslararası zincir otellerin ya da bazı kurumsallaşmış otellerin dışındakilerde günlük çalışma süresi 12-14 saat. Nisan-Kasım arasında bu süreler Güney’de 48 saate kadar uzamakta. İstanbul’da taşeron çalışanların iş saati günde 15-17’e çıkabiliyor. Yaygın çalışma günlük 10-12 saat civarında ve çoğu da mesai olarak gösterilmiyor. Bu çalışma saatleri izin olarak sayılıyor, mesai ücretleri ödenmiyor. Mesai karşılık izinlerin de ne zaman verileceği belirsiz. Ağırıklı olarak ücretler, asgari ücret üzerinden gösteriliyor. Onun üstü, yapılan anlaşma ve sözleşme karşılığı elden veriliyor. Bu eksik ödemeler de ileride kıdem tazminatında parasal kayıplara yol açıyor. Taşeron çalışanlar çoğunlukla ayda 30 günü tamamlamadıklarından sağlık sigortasından yararlanamıyorlar. GSS sonrası sağlık haklarından yararlanabilmek için 30 iş günü ödeme yapma zorunluluğu var. Son derece kuralsız bir uygulama var. Açıkçası şu an güdükleşmiş iş yasalarının bile uygulanmadığı, bu yasaların patronlar tarafından ihlal edildiği bir sektör.

yenidünya: Sektörde kadınlar da çok fazla. Kadın çalışanların hamileliğinde belli hakları var. Bunlarla ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Recep Yüzer: Çalışma arkadaşlarımdan bahsedeyim. Hamile kalma durumunda çok fazla arkadaşım işini bırakmak zorunda kalmıştı. Kimisi işten atılıyor, kimisi de doğum sonrasında çocuğunu emzirmek için kreş bulunmamasından dolayı istifa etmek zorunda kalıyor. Hamile kalanların birçoğuna istifa etmeleri için mobbing uygulanıyor. Yani kadınlar eve kapanmak zorunda kalıyor.

İbrahim Akseloğlu: İşyerlerinde işe başlayacağınızda imzalatılan sözleşme var. O sözleşmeleri, içindeki çoğu maddenin okunmasına bile fırsat vermeden işe başlayacaksan imzala diye veriyorlar. Biliyoruz ki işe girdikten 2 yıl sonraya kadar kadınların doğumunu engelleyen maddeler var. Bu alan çok hukuksuz, kuralsız. Bunun nedeni alanın örgütsüz olması. Bu alanın örgütsüz olması, daha çok kâr etmekten başka amacı olmayan patronlara da büyük nimet sunuyor. Ancak biz

bu alanın örgütlenebileceğini ve bu alanda bir dinamik olduğunu da biliyoruz. İşçi sınıfının hak ve hukuk mücadelesi geliyor.

yenidünya: İşkolunuzdaki meslek hastalıkları nelerdir?

Recep Yüzer: Birçoğumuz ayakta çalışmak zorundayız. Bu yüzden menüsküs ve sinirsel bozukluklar yaygın sorunlardan. Bir arkadaşım stresten ve tempolu çalışmadan dolayı beyin kanaması geçirerek yaşamını yitirdi. Özellikle temizlik bölümünde çalışanlar çok fazla kimyasal maddelere maruz kaldıklarından ciğer rahatsızlıkları baş gösteriyor. Kimi otel temizliğindeki arkadaşlarımızda cilt kanseri meydana geliyor.

İbrahim Akseloğlu: Turizm alanı fiziksel çalışmanın yoğun ve emeğin de değersizleştirildiği bir alan. Servis bölümündekilere amirleri tarafından sık sık üç tane tabak taşıyorsun ya da temizlik bölümündekilere birkaç tane çarşaf değiştiriyorsun gibi hakaretlerin olduğu, emeğin değersizleştirilmeye çalışıldığı, bu yüzden de sürekli psikolojik gerginliğin yaşandığı ve özellikle kadın çalışanlar üzerinde mobbingin yaygın olduğu bir sektör.

Şu an turizm yüksekokullarında eğitimlik yapan bir grup arkadaşımızla ilişkimiz var. Onlar da sendikamıza destek veriyorlar. Bu alanda yaşanan sağlık sorunları, psikolojik sorunlar, mobbing ve alanda kadın stajyerlere uygulanan tecavüz ve taciz vakalarıyla ilgili sosyologlar eşliğinde bir araştırma hazırlığı içerisinde. Sendikamız da bu hazırlığın içerisinde yer alıyor ve bunu kamuoyuyla da paylaşacağız.

yenidünya: Son olarak neler söylemek ister siniz?

İbrahim Akseloğlu: Ağırıklı olarak alanımızın otel çalışanları ve kısmen spor çalışanları üzerine sohbet ettik. Bu alan Türkiye’nin en yaygın alanlarından ve bize göre de bu alanda faaliyet yürütmek hem zevkli, hem de geniş bir alana oturuyor. Amacımız bu alandaki hukuksuzlukları ve kuralsızlığı değiştirmek. Bunu da işçi sınıfı ve bu alanda çalışan işçi ve emekçilerin örgütlülük düzeyini arttırarak yapabileceğimizi düşünüyoruz. İlginiz için *yenidünya* gazetesine de teşekkür ederiz.

Recep Yüzer: Özellikle turizm alanında iki buçuk milyona yakın sigortalı çalışan var. Bununla birlikte çok fazla örgütlülük maalesef sendikal anlamda yok. Bu bizim için ne kadar olumsuz tabloysa da bir o kadar da örgütlenme gerekliliğini tetikleyen bir şey. Yeni bir sendika olarak ilerleyen süreçte örgütlülüğümüzü arttırarak mücadelemizde emin adımlarla yürüyeceğimize inanıyoruz.

söyleşi: pınar altuntaş

yenidünya

Eğitim emekçileri demokratik eğitim için kolları sıvadı

Eğitim Sen’in düzenlediği, 5. Demokratik Eğitim Kurultayı DEK, Ankara Başkent Öğretmenevi’nde 3-7 Şubat 2014 tarihleri arasında gerçekleşti. Kurultay’a, Türkiye’nin dört bir yanından ve yurt dışından uzmanlar, sendikacılar, akademisyenler ve eğitim emekçileri katıldı.

Parasız, laik, bilimsel, demokratik, anadilinde eğitimin varlığını gün ışığına çıkarmak üzere TÖS’ten, TÖB-DER’den bugüne düzenlenen DEK’in açılışında AKP’nin politikaları eleştirilerek “AKP, dinselleştirme ve muhafazakârlaştırma ile tek tip politika üretiyor. Farklı dil, din, inançları yok sayıyor” denildi.

Praksis grubunun müzik dinletisi ve sinevizyon gösterisinin ardından konuşmalara geçildi.

Eğitim Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız, kurultaya hazırlıklarda komisyonlardaki her üyenin sürece dahil olmasına dikkat ettiklerini ifade etti. DEK çalışmasının 1-1,5 yıl sürdüğünü ve zor bir süreçte yapıldığını da söyledi. Eğitim Sen’in mücadelesinde sadece ekonomik değil, siyasal taleplerin de öne çıktığından söz etti. Yıldız: “DEK, çocuk istismarı için, çocuk işçiliği için, laiklik için, özgür bilimsel ve demokratik üniversite için, ataması yapılmayan öğretmenler için, güvenli iş için, cinsiyet eşitsizliği için, ve hür türlü ayrımcılığa karşı, emekten yana tavır almak için önemlidir” dedi.

Eğitim Sen Genel Sekreteri Mehmet Bozgeyik de; Encümen-i mualim, TÖS, TÖB-DER’den geçmişten alınan mücadele ile Eğitim Sen’in büyüdüğünü söyledi.

Ali İsmail gibi öğrenciler yetiştirmeliyiz

KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul da Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi sırasında öldürülen Ali İsmail Korkmaz’ı hatırlatarak “Ali İsmail Gezi’de itiraz edenlerden biri, üniversite öğrencisiydi. Kurultay tam da Ali İsmail gibi öğrenciler yetiştirmek için çalışacak ve bunun koşullarını oluşturacaktır” dedi. Kurultayın mevcut eğitim politikalarına alternatifler üreteceğini ve bunu da sendikal mücadelede Eğitim Sen’in başarabileceğini dile getirdi.

Eğitim ve bilim emekçileri mücadelesine sundukları katkılar nedeniyle birçok kişiye plaket verildi.

Türkiye Öğretmenler Dayanışma Derneği adına yapılan konuşmada, plaketin, 1980 öncesi sokakta işkencede öldürülen 210 öğretmen ve mücadele eden eğitim emekçileri adına alındığı söylendi.

TÖB-DER Yönetim Kurulu üyesi İsmet Yalçınkaya da “Bir ülkede tüm halklar eşit ve Kürtler için ise barış olacaksa o zaman ileri demokrasi olur. Gerçek demokrasi yaratı-

lacaksa bu özgür bireyden geçer. Bireyler özgür olmazsa, toplum da özgür olmaz. Bu bağlamda 5. DEK, özgürleşme yolunda önemli bir kurultay olacaktır” dedi.

Farklı ülkelerden gelen sendikacılar da çalışmalarından, Türkiye’ye verdikleri destek ve dayanışmadan dolayı plaketler verildi.

Alman bilim emekçileri sendikası Urih, adına yapılan konuşmada KESK’e yönelik operasyonlarla ilgili mahkemelerde dayanışma kampanyaları yapan bir sendika oldukları ifade edilerek “Emekçilerin haklarının gerçekleşmemiş olmasının en büyük kanıtı eğitim emekçilerinin hâlen cezaevinde olmasıdır. Ortak dayanışmayla bu mücadeleyi yürüteceğiz. Birlikte olmak güzel. Yaşasın uluslararası dayanışma! Bu dayanışmayı birlikte sürdürelim” denildi.

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası, dayanışmanın büyütülmesinin gerekliliği ve birlikte ortak çalışmanın önemine vurgu yaptı.

11 başlık tartışıldı

Delege ve katılımcı olan eğitim emekçileri, 11 konu başlığını tartıştı.

Eğitimdeki sorunlara ilişkin tartışılan ve karara bağlanan başlıklar:

- 1- Eğitimde Şiddet
- 2- Eğitimde Cinsiyet Eşitliği
- 3- Yüksek Öğretimin Yeniden Yapılandırılması
- 4- Eğitim Yönetiminin Demokratikleştirilmesi
- 5- Örgün, Yaygın ve Mesleki Eğitim Sistemleri
- 6- Eğitimde Resmî Dil Politikaları
- 7- Müfredat ve Ders Kitapları
- 8- Bilimsel, Laik ve Eleştirel Eğitim
- 9- Yeni Medya Bileşim Teknolojileri ve Eğitim
- 10- Öğretmen Yetiştirme ve İstihdam Politikaları
- 11- Eğitimin Yeniden Yapılandırılması ve Kamusal Eğitim

1,5 yıl süren çalışmalarla şubelerde tartışılarak merkez komisyonlar tarafından son şekli verilen ve taslak hâlinde olan raporlara delegeler tarafından önergeler de sunuldu.

93 yıldır hayalleri gönüllerde...

Türkiye devrimci hareketinin öncüleri ölüm yıldönümleri olan 28-29 Ocak tarihlerinde ülke genelinde anıldı. 15'lerin mücadelesini sürdüren TKP 1920, bu yıl da her yıl olduğu gibi farklı illerde yaptığı etkinliklerle 15'leri andı.

İstanbul'da onbeşlerin ışığında güncel gelişmeler konuşuldu
İstanbul'daki anmanın adresi TKP 1920 Kadıköy İlçe Merkezi'ydi. 28 Ocak günü gerçekleştirilen geniş katılımlı söyleşiyle "Onbeşlerin ışığında Halk Direnişi, emperyalizm ve seçimler" değerlendirildi.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ve hep bir ağızdan okunan Enternasyonal Marşı ile başlayan etkinlikte Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'yle öldürücü bir darbe yiyen AKP iktidarının durumu değerlendirildi.

"Halk Direnişi, emperyalizm ve seçimler" başlığıyla yapılan söyleşide emperyalist merkezlerde Türkiye için alarm çanları çalmaya başladığı, ABD'nin Türkiye halkının kendi iktidarını kurma olasılığı karşısında telaşa düştüğü belirtildi. İlimli İslâm Projesinin yalnızca ülkemizde değil, bütün Ortadoğu ülkelerinde çöktüğünün vurgulandığı konuşmada, Türkiye'deki halk hareketinin yeni bir atılım yapmasından endişelenen ABD'nin Erdoğan'ı feda ederek kendine bağımlı yeni bir iktidar alternatifini yaratmak için uğraştığı ama Halk Direnişi'nin bu oyunları aşabilecek güç ve iradeye sahip olduğu vurgulandı."

İzmir'de komünistlerden ortak etkinlik

İzmir'deki etkinlik ise ayrı bir öneme sahipti. Onbeşler Birlik Dayanışma Bilim ve Kültür Derneği, Söz ve Eylem ve TKP 1920 tarafından düzenlenen etkinlik komünistlerin ortaklaşması bağlamında son derece anlamlıydı.

Etkinlik 28 Ocak günü Ahmet Piriş-tina Kent Arşivi ve Müzesi'nde başladı. Etkinlikte üç kurum adına hazırlanan ortak metin okundu. Yapılan konuşmalarda AKP iktidarının faşizan baskılarının arttığı bir dönemde bütün tehditlere rağmen, halkın Gezi ruhuyla alanları terk etmediği hatırlatılarak gerici iktidar koalisyonunun kendi içinde çatışmaya girdiği ve bu çatışmada rant kavgalarının, yolsuzluk dosyalarının havada uçtuğu belirtildi.

Ardından Suphilerin katledilmesiyle ilgili tarihî belgeleri de içeren sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Gösterimden sonra Ahmet Tunçay Karaçorlu şiirleriyle etkinliğe renk kattı.

Araştırmacı yazar Hamit Erdem de, Mustafa Suphi ve yoldaşlarıyla ilgili yaptığı konuşmayla geceye katkı sundu. Anma hep bir ağızdan Parti marşının okunmasıyla sona erdi. Etkinliğin ardından yağmura rağmen etkinlik katılımcıları hep birlikte Cumhuriyet Meydanı'na giderek buradan denize karanfil attılar.

Akdeniz'den Karadeniz'e selam

Mersin'de de 29 Ocak günü 28-29 Kânunisanı anması yapıldı. TKP 1920 Mersin İl Merkezi'nde gerçekleştirilen Onbeşleri anma etkinliği yaşamını sosyalist bir ülkeyi kurmaya adanmış ve bu uğurda yaşamını yitiren devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ve ardından okunan Enternasyonal Marşı ile başladı.

Etkinlikte ilk olarak Onbeşlerin partisi TKP 1920'nin dünü ve bugünü anlatan bir slayt gösterisi yapıldı. Şiirler ve konuşmaların gerçekleştirildiği anmada Musfata Suphi'nin eşi Maria da unutulmadı. Hep bir ağızdan söylenen marş ve türkülerle devam eden anmada 1970'lerdeki örgütlenme süreçlerinden Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'ne, emperyalistlerin dünya halklarına karşı yürüttükleri istila hareketlerinden AKP ve cemaat kapışmasına kadar çeşitli konularda sohbetler gerçekleştirildi. Etkinlik sonrasında katılımcılar Akdeniz'e 15 komünist ve Maria Suphi için karanfil attılar.

Örgütlü atılım için

Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Salih Hacıoğlu, Şefik Hüsnü, Nâzım Hikmet, Reşat Fuat, Zeki Baştımar, İsmail Bilen, Mehmet Bozışık, Bekir Karayel, Mustafa Hayrullahoğlu, Meryem Karakız ve isimsiz sayısız devrimcinin partisi TKP 1920 Şubat ayında Genel Kongresi'ni yaptı.

Ülke, bölge ve dünya tarihinin kritik bir dönemecinde toplanan Komünistler, yeni dönem için yeni hedefler belirledi.

Türkiye işçi sınıfının partisi, Türkiye Komünist Partisi 1920, konferans ve kongre sürecini 2 Şubat 2014 tarihinde Türkiye'nin farklı bölgelerinden gelen delegelerin katılımıyla Ankara'da gerçekleştirdiği Genel Kongre ile tamamladı.

TKP 1920, bu tarihî kongre sürecini ilk olarak ilçe ve il örgütlerinin yaptığı konferans ve kongrelerle başlattı. Adım adım ilerleyen hazırlıklar, 26 Ocak 2014 tarihinde Birleşik Metal-İş Sendikası'nın İstanbul Bostancı'da bulunan Kemal Türkler Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen I. Olağan Kongre Da-

nışma Konferansı ile tamamlandı. Ardından 2 Şubat'ta Ankara'daki Genel Merkez binasında I. Olağan Genel Kongre yapıldı.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ve hep birlikte okunan Enternasyonal Marşı ile açılan Kongre, Genel Konferans'ta alınan tavsiye kararlarına uygun bir çalışma yürüttü.

Parti program ve tüzüğü'nün de yeniden ele alındığı Kongre'de güncel ihtiyaçlar gereğince kısmi değişiklikler yapıldı.

Almanya'daki komünistler de video konferans bağlantısı ile Kongre'ye doğrudan mesajlarını iletiler.

Önümüzdeki dönemde bir örgütlenme atılımını gerçekleştirme iradesinin karara bağlandığı Kongre'de Parti'nin yetkili organları da belirlendi.

Türkiye proletaryasının devrim partisi olan TKP 1920, yayınladığı sonuç bildirgesiyle yeni dönemin yeni atılımı için bütün emekçileri büyük birlik ve mücadele yoluna çağırıyor.

Yeni dönem, yeni program

TKP 1920 yeni mücadele dönemine yönelik hazırlıklarını sürdürüyor.

1. Olağan Genel Kongre'de başta örgütlenme ve mali atılım gibi konularda önemli kararlar alan Parti'nin, program ve tüzüğü'nde de kısmi değişiklikler yapıldı.

Yaklaşık 2 yıllık bir çalışmanın eseri olan 2012 programında esaslı değişikliğe gidilmezken geride kalan iki yılın gelişmelerine uygun olarak çeşitli ekleme ve güncelleştirmeler yapıldı.

Tüzük'te ise yeni dönemde daha güçlü ve daha örgütlü bir yapıya kavuşmak için gereksinim duyulan çeşitli teknik ve idari kolaylaştırmalar yapıldı.

Her iki metne de www.tkp.org adresindeki belgeler bölümünden ulaşmak mümkün.

Emeklilikte borçlanma

ve handikapları

fatma şenden

Emeklilikte borçlanma sık sık karşılaştığımız bir soru. Özellikle son düzenlemelerde kadınların doğum borçlanması yapabildiği bu konuya ilgiyi de artırdı. Ancak bu borçlanma meselesine bir başka pencereden bakmak gerekiyor. Çalışanlar haklı olarak bu haklardan yararlanmak istiyor, yararlanmaları da en doğal hakları. Ancak, böyle bir hakkın yasal düzenlemesi getirilirken, amacın ne olduğunu, hükümetin ne gibi saiklerle borçlanmaların yolunu açtığını da görmek gerekiyor.

Bilindiği gibi, AKP hükümetlerinin sürdürdüğü, onlardan önceki hükümetlerinin başlattığı uygulamayla, emeklilik yaşı ve emekliliğe hak kazanmak için ödenmesi gereken prim gün sayısı yükseltildi.

AKP hükümetinin eseri olan 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'ndan doğan borçlanma ile bir nevi bir taşla iki kuş vuruluyor: İlk olarak çalışanlar mezarda emekli edildiği için devletin ödediği emeklilik maaşı dönemi kısalmış oluyor. İkinci olarak da emekli yaşı bu kadar yükseldiği için prim gün sayısını dolduramayan çalışanlara, "borçlanma" adı altında bir hak tanınıyor. Amaç gün gibi ortada değil mi? Yurttaşın cebinden para toplamak, hükümetlerin günü kurtarmak için başvurduğu kolaycı bir yol.

Sistemi bunun üzerine kurunca da, yıllardır sürdürdükleri, sosyal güvenlik sisteminin zarar ettiği masallarını dinliyoruz. Kısa yoldan toplanan paralar daha sonraki dönemlerde sistemi çökertmiş kimin umurunda. Ama olaya bir de emekçilerin boyutundan baktığımızda da haklı olarak bu kadar çok prim ödemek zorunda kalan ve hatta emeklilik yaşını beklemek durumunda kalan çalışan, imkânı varsa, toplu para ödeyebilecek durumda ise, borçlanma olanaklarından birini kullanmak istiyor.

Bir hatırlatma babında kimler emeklilik primlerine saydırılmak üzere borçlanma yapıyorlar. Erkeklerde askerlik kadınlarda doğum borçlanması haricinde bu ikisinden sonra en yaygın borçlanma türlerinden biri yurt dışı borçlanması. Yine kısmi süreli iş sözleşmesi ile çalışan sigortalıların, kısmi süreli çalıştıkları aylara ait eksik sürelerini borçlanabiliyorlar.

Çok az bilinen diğer borçlanma türleri ise, örneğin sigortalı olmaksızın doktora öğrenimini veya tıpta uzmanlık için yurt içinde veya yurt dışında geçirilen öğrenim süreleri. Yine sigortalı olmaksızın geçen avukatlık stajı yapanların normal staj süreleri, hekimlerin fahri asistanlıkta geçen süreleri de borçlanılabiliyor.

Sigortalıyken herhangi bir suçtan tutulanan veya gözaltına alınanlardan bu suçtan dolayı beraat edenlerin tutuklulukta veya gözaltında geçen süreleri borçlanabildikleri ise çok az bilinen bir diğer borçlanma türü. İşçileri yakından ilgilendiren bir diğer borçlanma türü ise, grev ve lokavtta geçen sürelerin de borçlanılabilesidir.

Borçlanmada bir diğer önemli nokta da, vefat eden bir çalışanın yakınlarının ölüm aylığını bağlatabilmek için eksik primlerinin tamamlamak üzere bu borçlanma türlerinden kendilerine uygun olanı kullanabilmeleridir, ki en çok bilinmediği için birçok aile bu haktan faydalanamamaktadır.

Not: Milyarlarca lira yolsuzluk ve rüşvet yoluyla birilerinin cebine inerken, bu paraların halktan çalınan emeklilik umudu, insan onuruna yakışan bir emeklilik olduğuna da işaret etmek lazım, bu da handikapın ötesinde bir çelişki.

"Büyük Kadın Forumu" sonuçları kamuoyuyla paylaşıldı

İstanbul Kadın Dayanışması tarafından düzenlenen "Yerel Seçimlere Giderken Büyük Kadın Forumu: AKP Sussun, Kadınlar Konuşsun" başlıklı forumun sonuç bildirisini, 19 Şubat'ta basın açıklamasıyla kamuoyuyla paylaşıldı. "Söz Bizim, Kent Bizim" başlığı ile yapılan basın açıklaması, TMMOB Çevre Mühendisleri Odasında gerçekleştirildi. Demet Demir'in de katılımıyla yapılan basın açıklamasının metni Çağla Aydın tarafından okundu.

Forumda kadın mücadelesinin özneli olarak kent hakkının tartışıldığı ifade edildi. Kadınların AKP'nin kadın düşmanlığına karşı bir araya geldiğini ve seçim gündeminde, üniversitelerde kadınların yaşadığı zorluklardan istihdam, kadınların yaşayabileceği kentlerin düzenlenmesinden kürtaj yasağına kadar kadınların yaşam haklarına sahip

çıkma için her konuda gerçekleşen mücadeleye yer verdikleri belirtildi. Ayrıca, AKP hükümetinin kadını yalnız aile içinde var etme politikalarına karşı birey olarak toplumun ve sosyal yaşamın her alanında var olma mücadelesini tartıştıkları anlatıldı.

Açıklamada, yerel seçimlerden önce her yaşta her kesimden kadınların dayanışmasını kurarak bu dayanışmayı büyütme ve kadın düşmanı politikalara karşı eylemleri yaygınlaştırma amacıyla oldukları belirtildi. Daha sonra forumda dile getirilen, yerel yönetimlerde cinsiyetçi iş bölümüne ve cinsiyet ayrımcılığına son verilmesi, çalışan kotasında lezbiyen, trans kadınların gözetilmesi, yerel yönetimlerde translar için istihdam yaratılması, kadınlara erkeklerle eşit işe, eşit ücret verilmesi gibi taleplere yer verildi.

"Kadınlar Sendikalara"

8 Mart etkinlikleri çerçevesinde Sendikal Güç Birliği Platformu Kadın Koordinasyonu, "8 Mart'ta Kadınlar Sendikalara!" başlıklı bildiri yayınladı. "Bir asır önce Amerika Birleşik Devletleri'nin New York şehrinde tekstil işçisi kadınların daha iyi çalışma koşulları için başlattıkları mücadeleyi, bugün bizler geleceğe taşıyoruz" denilen bildiri, AKP iktidarının kadın istihdamına yönelik saldırılarına dikkat çekiliyor.

Kadınlar olarak "erkek egemen sistemde her gün, her an ayrımcılıkla, baskıyla, çok çeşitli yasaklarla karşılaşyoruz" denilen bildiri, hem evde hem işte kadınlara dayatılan toplumsal cinsiyet rollerine karşı mücadele gereği vurgulanıyor. Diğer yandan işyerlerinde çalışan kadınlara yönelik ayrımcılık ve hak ihlallerinin özellikle sendikasız işyerlerinde üst boyutta olduğu belirtilerek, kadınların işyerlerinde cinsel tacize,

şiddete uğradıkları, mobbinge maruz kaldıkları ifade ediliyor.

AKP iktidarının esnek, güvencesiz çalışma ve taşeronlaşma politikalarından en fazla kadınların etkilendiğinin dikkat çekildiği bildiri, hükümetin dudak uçuklatan düzeydeki yolsuzluk ve rüşvet skandallarına da yer veriliyor: "Bu paralar hepimizin, tüm bu yolsuzlukları bizden toplanan vergilerle yapıyorlar. Hükümet rüşvet alarak yakınlarının, yandaşlarının ceplerini doldurmak yerine kadın cinayetlerini durdurmak için önlemler alsın, çocuk yaşta evlendirilen kız çocuklarını korusun, kadınların üzerinde bulunan yaşlı ve hasta bakımı hizmetlerini alsın" talebinde bulunuluyor.

SGBP Kadın Koordinasyonu olarak "vergilerimizle onların cebini doldurmak istemiyoruz artık" denilen bildiri, kadın istihdamının önünde duran en büyük engel olan çocuk bakımı sorununun halledilmesi, ücretsiz ve ulaşılabilir kreşler yapılması ve kadınlar için istihdam alanları açılması talep ediliyor.

Meşruiyetini yitirmiş olanı hileli seçimler kurtarmaz

Türkiye 30 Mart 2014 günü bir seçimi daha geride bıraktı. Resmî seçim sonuçlarına göre AKP yüzde 43.13, CHP yüzde 26.45, MHP yüzde 17.76, BDP yüzde 4.18, HDP ise yüzde 2.01 oy aldı. Esas olarak AKP, CHP, MHP, BDP ve HDP arasında geçen seçimden, pek çok sonuç çıkartmak mümkün. Ancak seçimin ilk sonucu Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'ni yaratan milyonların sözünü artık sadece sandıkta değil, sokakta da söylemesi gerektiği.

Bu "gemicik" batır

Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nin daha ilk gününde AKP iktidarının ülkeyi yönetme becerisinin sonlandığı belli olmuştu. Gezi Parkı'ndan başlayarak dalga dalga tüm yurda yayılan eylemlerle milyonlar eşitlik, özgürlük, barış ve demokrasi özlemini ortaya koymuştu.

31 Mayıs 2013 - Taksim

Hatırlanacağı gibi, AKP iktidarı ise halkın bu meşru talepleri karşısında her zamanki vurduğunu duyamaz ve buyurgan tavrıyla vahşice saldırıya geçmişti.

Ancak direniş o kadar etkili oldu ki, AKP ve ona içeriden ve dışarıdan destek veren güçler en nihayetinde geminin su aldığını ve batacağını anladı. Eski bir söz vardır: "Batacak gemiyi önce fareler terk eder" diye. Başta Fettullah Gülen cemaati olmak üzere, "yetmez ama evetçi", Amerikancı, AB'ci kimi eski yol arkadaşları son süreçte AKP gemisini terk etme yarışına girdiler. Tayyip Erdoğan'ın gemiciklerinin su aldığını gören iktidar ortakları arasındaki ayrım iyice su yüzüne çıkarak açık çatışma hâlini aldı.

Eski dostlar düşman oldu

17 Aralık günü ülke tarihinin muhtemelen en büyük boyutlu yolsuzluk ve rüşvet operasyonunun startı da işte bu atmosferde verilmiş oldu. Gülen cemaatine dahil veya yakın olduğu açık olan bir grup hâkim, savcı ve polis şefinin aylar önceden organize ettiği anlaşılacak büyük bir operasyonla, AKP iktidarının 11 yıllık kirli çamaşırları ortaya çıktı. Elbette bu operasyonu en iyi yapabilecek olanın cemaat kadroları

olacağı açıktı. Çünkü yıllardır AKP iktidarının bütün "derin" icraatlarına imza atan ve daha düne kadar Erdoğan'la elbirliğiyle Türkiye'nin başına deli gömleğini giydirmeye çalışan Gülen'den başkası değil.

17 Aralık gününden başlayarak seçim gününe kadar neredeyse her gün yeni bir kaset ortaya çıktı. İnternet üzerinden servis edilen ve çoğunluğu AKP'nin rüşvet ve yolsuzluk eylemlerine ilişkin olan tapelerin arasında seçimden hemen önce ortaya çıkan ve Suriye'ye yönelik bir savaş komposunu içeren kaset ise sadece içeride değil, dünya basınında da bir numaralı gündem oldu. Böylece AKP'nin aynı zamanda nasıl bir işbirlikçi savaş hükümeti olduğunu bütün dünya görmüş oldu.

Sosyal medyayı

susturma operasyonu tutmadı
Tapelerin yarattığı şoku atlattırmaya çalışan Tayyip, hesap vermek yerine halkın haberleşme hakkını yasaklamayı tercih etti. Kulislere konuşulan iddia gerçek oldu ve önce Twitter, ardından da Youtube uyduruk yargı kararları gerekçe gösterilerek bütünüyle kapatıldı. Seçim öncesi yapılan bu yasaklamalardan Twitter ile ilgili olanı Anayasa Mahkemesi kararıyla kaldırılırken Youtube yasağıysa tartışmalara ve tepkilere rağmen devam ediyor.

30 Mart neyi gösteriyor?

Bütün bu çatışma içerisinde yaşanan 30 Mart 2014 Yerel Seçimi ise Türkiye'de uzun yıllardır etkili olan oy dağılım oranlarını değiştirmede. Seçim gecesi televizyonlarda Türkiye haritalarına bakanlar karşılığında üç temel renk gördüler: Birinci renk belli büyük şehirleri ve İç Anadolu ile Doğu Anadolu'yu kapsayan bir coğrafyada AKP'yi; ikinci renk Trakya, Ege kıyıları, kısmen Akdeniz ve Karadeniz kıyılarında yer alan CHP'yi, üçüncü renk ise Güneydoğu'daki Kürt illerinde BDP'yi gösteriyordu.

Ne yazık ki sosyalist ve devrimci demokratik güçlerin siyasal ve örgütsel çalışmalarına daha duyarlı olan, Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nde öne çıkan kimi illerde bu güçler tarafından yürütülen dağınık seçim çalışmaları, seçimde bağımsız ve önemli bir etken hâline gelemedi.

Balkondan alay etti

Her ne kadar Recep Tayyip Erdoğan 30 Mart akşamı AKP Genel Merkezi'nin balkonundan yaptığı konuşmada "zafer"ini ilan ettiyse de bu esasında bir konuşma değil, halka yönelik bir meydan okumaydı. Ne dedi Erdoğan: Gericilik, vurgunculuk ve savaş politikasına tam boy devam edeceğini vurguladı. "Suriye'yle savaş içindeyiz" diyerek ölüm ve yıkım politikasını sürdürüleceğini tekrarladı. Yolsuzluk soruşturmalarıyla ilgili ses kayıtlarında vurgunculuk ve hukuksuzluk şebekesinin kilit ismi olarak ortaya çıkan oğlu Bilal'i yanına alarak halkla açıkça alay etti.

Hiçbir seçim

AKP'ye meşruiyet getirmez

Erdoğan'ın ve AKP'nin Pirus zaferi ülkenin temel gerçeklerini, AKP'nin çıkmazda olduğunu saptamasını, Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nin belirleyici rolünü, devrimci muhalefetin büyük potansiyelini ve daha da gelişeceği gerçeğini geçersiz kılmıyor. AKP'nin seçimden birinci parti olarak çıkması, yönetme meşruiyetini yitirmiş bir parti olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

Köşk hesapları

Recep Tayyip Erdoğan hakkındaki onca yolsuzluk iddialarına yanıt vermek şöyle dursun, bir de utanmadan köşk hesapları yapıyor. Ağustos ayındaki Cumhurbaşkanlığı seçimleri için Erdoğan'ın adaylığı yandaş medyada bazı kalem tarafından şimdiden ilan edildi bile.

Halkın verdiği mesajları ısrarla anlamazlıktan gelenlere, kitlelerin meşru eylemiyle her şeyi yeniden anlatmaktan başka çare yok. Toplumsal muhalefetin kendi gücüne her zamankinden daha fazla güvenmesi gerekiyor.

Mücadele sürüyor

Türkiye'nin kaderini, her yönüyle antidemokratik bir çerçevede yapılan göstermelik seçimler değil, siyasal olarak aktif kitlelerin siyasal ve toplumsal eylemi belirleyecek. Hiç kuşku yok ki, milyonlar emperyalizmin işbirlikçisi gericilik, vurgunculuk ve savaş rejimine karşı mücadeleye devam edecek. Halkın gerçek egemenliğinin sağlanması, ülkenin bağımsızlığı, sosyal ve ekonomik dönüşümlerin sağlanması, işsizliğe son verecek bir üretim ve kalkınma seferberliğinin başlatılması, eşitlik ve özgürlük temelinde halkların birliği, laiklik, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, tutarlı bir barış siyaseti gibi konularda yapılması gereken çok şey, verilmesi gereken çok mücadele olduğu ortada. Bunların gerçekleşmesi ise ulusal, demokratik güçlerin birlikteliğinin geliştirilmesinde yatıyor.

Yine 1 Mayıs, yeni 1 Mayıs

Bütün bu koşullar altında 1 Mayıs 2014 çok daha önem ve anlam kazanmış vaziyettedir. Hatırlanacağı gibi geçen sene Gezi'nin işaret fişegi 1 Mayıs olmuştu. İstanbul'da 1 Mayıs Taksim Meydanı'na yürüyen onbinler AKP'nin her tür hukuksuzluğuna karşı neredeyse tam gün süren bir direniş göstermiş ve zorbalık karşısında gösterilen bu dik duruşun etkisi dalga dalga bütün bir yurda yayılmıştı.

Bu sene de 1 Mayıs zulme karşı özgürlüğü, baskıya ve hukuksuzluğa karşı demokrasiyi, savaşa karşı barışı ve elbette ki sömürüye karşı eşitliği savunmanın günü oldu. Sırada 31 Mayıs var.

1 Mayıs 2014 - Şişli

Gezi günlerinde en sık söylenen slogan "Bu daha başlangıç mücadeleye devam'dı." O hâlde haydi mücadeleyi yükseltmeye!

YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR!

**Gençliğin
internet adresi:**
www.ilericigenclik.org
yenilendi!

İlerici Gençlik Derneği İGD'den, TÜM-İGD'ye uzanan 39 yıllık bir maziye sahip olan İlerici Gençler örgütlenmeyi büyütüyor.

Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi'nden Soma'ya her zaman, her yerde gençliğin sesi olan İlerici Gençlik internet dünyasında da gençliğin yeni adresi olmaya aday.

Yeni dönem, yeni site
Militanlığı ve yaratıcılığıyla ilgi çeken İlerici Gençler yeni bir örgütlenme hamlesine başlıyor.

Bu amaçla İlerici Gençler yeni dönemde seslerini yenilenen www.ilericigenclik.org adresinden daha gür ve yaygın olarak ulaştırmayı hedefliyorlar.

[/ilericigenclikgorevbasina](https://www.facebook.com/ilericigenclikgorevbasina)

twitter.com/ilericigenclik

İlerici Gençler'e, sitedeki bağlantıları tıklayarak facebook, twitter ve benzeri sosyal mecralardan da ulaşmak mümkün.

BU DAHA BAŞLANGIÇ, MÜCADELEYE DEVAM!

İstibdat rejimine geçtik, farkında mısınız?

Sonunda bu da oldu: artık resmen hukuk devleti rafa kalktı. AKP'nin sunduğu "Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" 18 Nisan 2014 günü Meclis'te kabul edilerek yasalaştı.

Üzerine büyük tartışmaların döndüğü bu yasa niye bu kadar önemli? Çünkü AKP Milli İstihbarat Teşkilatı MİT'in yetkilerini arttırıp faaliyetlerini ve mensuplarını tamamen yargı denetimi dışına çıkararak; istihbarat, muhbirlik, baskı ve zora dayalı bir diktatörlük düzenini oturtmak adına en önemli adımını böylece atmış oldu. Oysa ki eski yasa da MİT'e olağanüstü yetkiler veriyordu zaten. Bunun sonucunda da bütün bu olağanüstü yetkilerle donatılan MİT'in adı yıllardır katliamlar, faili meçhul cinayetler, kayıplar, yolsuzluklar ile anıldı.

MİT, Kürtlere ve ezilenlere karşı baskının adı oldu
Esas olarak işçi sınıfına ve emekçi halka karşı bir baskı aracı olarak kullanılan MİT, yıllarca Kürt halkına karşı yürütülen savaşın da temel aracı olarak öne çıktı. MİT ile ilgili bu düzenlemeleri yeterli bulmayan AKP, ilk önce 2005 yılında yaptığı değişiklik ile MİT'e geniş bir dinleme yetkisi verdi. MİT, internet iletişimi de dahil olmak üzere bütün iletişimi izleme ve kayıt altına alma yetkisine kavuştu. Son değişiklik, yine AKP tarafından 2012 Şubat'ında yapılmıştı. Değişiklikle "MİT mensuplarının ya da Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etmekle görevlendirilenlerin" hakkında soruşturma açılması Başbakan'ın iznine bağlanmıştı.

12 Eylülcüler bile bu kadarını akıl edememişti
AKP'nin geçirdiği yasa MİT'in önceki yasa da var olan yetkilerini daha da arttırıyor. MİT'in diğer kamu kurum ve kuruluşlarının elindeki bilgileri talep edebilmesini sağlayan yetkileri resmî olmayan tüzel kişileri ve tüzel kişiliği olmayan kuruluşları da kapsayacak şekilde genişletiliyor. Buna bankacılık kanununa bağlı kuruluşlar da dahil. Ayrıca MİT'in iletişimi izleme ve kayıt altına alma yetkileri de genişletiliyor. Daha önce yargının iznine bağlanan dinleme faaliyetleri yeni yasayla yalnızca MİT Müsteşarının iznine bağlanıyor. Böylece bütün telefon ve internet iletişimi MİT'in dinlemesine açılıyor. Halkın ortak kullanımına açık olan ankesörlü telefonlar dahil.

Yeni yasaya göre MİT'in istediği bilgileri vermekten kaçınmak, yine suç sayılıyor. Fakat bu sefer bu taleplerin yerine getirilmesi öncelikli iş olarak tanımlanmış.

Daha da önemlisi bu talepler yasaya aykırıysa dahi yerine getirilmek zorunda. MİT yasının başka yasalarla çatışması durumunda MİT kanunu üstün sayılıyor.

AKP yeni Paris Katliamı peşinde

Bütün bu olağanüstü yetkilerle donatılan MİT'e bir de yurt dışında operasyon yapma yetkisi veriliyor. Böylece daha önce fiilen yapılan Paris Katliamı gibi yurt dışı operasyonları, suikastlar ve bunları yapanlar yasal güvence altına alınıyor. Yetkileri arttırılan MİT, aynı zamanda yargı karşısında dokunulmazlığa kavuşturuluyor. MİT mensuplarının yargılanması yine Başbakan'ın iznine bağlanmış durumda. Öyle ki Cumhuriyet Savcıları MİT alanına giren hiçbir konuda soruşturma dahi yürütemiyor. Tedbir kararı alamıyor.

Kediye emanet edilen ciğer

Önceki yasadan farklı olarak bu yasa da istihbarat çalışmalarını ilgili olarak "Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu" kuruluyor. AKP bu komisyon aracılığıyla istihbarat çalışmalarının denetime açık hâle geldiğini savunsa da gerçek öyle değil. Komisyona sunulacak istihbarat raporları önce Başbakanlık'tan geçecek.

Komisyonun görevleri arasında istihbarat faaliyetlerini denetlemek de sayılmamış. Milli güvenliğe ilişkin önerilerde bulunmak, güvenlik ve istihbarat konusunda dünyada kabul edilen uygulamaları takip etmek ve istihbarat faaliyetleri sırasında kişisel hakları korumak üzere tavsiyelerde bulunmak gibi görevleri var. Ayrıca türlü yol ve yöntemlerle yargının denetiminden bile kaçırılan faaliyetlerin komisyon tarafından denetlenebilmesi de mümkün değil. Yeni yasa ancak Başbakan'ın rahatsız olacağı konularda MİT'i sınırlı bir yargı denetimine açıyor. Hükümetin MİT ile yapacağı bütün işler gizli ve dokunulmaz kılınıyor.

MİT'in ayakkabı kutuları artık dokunulmaz!

Yasa MİT'e şirket, dernek gibi tüzel kuruluşlar kurmaya izin veriyor. Paravan kuruluşları yani. Mesela bunlarla ilgili yolsuzluk ve rüşvet iddialarına dayanan bir soruşturmada birilerinin evinde ayakkabı kutularında saklanmış paralar bulundu, diyelim. MİT, "O konu bizim alanımızda" dedi mi soruşturma dahi açılmayacak.

Mesela, faili meçhul bir cinayet dosyası ile ilgili bir araştırma yürütülüyor. Mesela ömrünü Türkiye halklarının kardeşçe bir arada yaşayabilmesine adanmış bir gazeteci boylu boyunca, yırtık ayakkabısıyla yatıyor, İstanbul'un göbeğinde, kaldırımında. Cinayetle ilgili karanlık noktalarda birtakım istihbaratçıların adı geçiyor. MİT, izin vermezse soruşturma yürütülemez. Örnekleri çoğaltmak mümkün. Ama bunlar da AKP'ye yetecek mi göreceğiz.

Zorbaya ufak bir hatırlatma

Kısaca Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi ile ülkeyi yönetebilme kabiliyetini yitiren AKP kendisini diktatörlük yetkileri ile donatarak iktidarda kalmanın yollarını yaratmaya çalışıyor. Halk hareketinin atılımıyla güç kaybeden zorba hükümet, yakaladığı ilk fırsatta tekrar hamle yaparak her şeyi birden istemeye başlıyor. Ancak AKP ve onun başı Tayyip Erdoğan bir şeyi unutmuyor. Dünyada sonsuza kadar hükümdarlığı sürdürübilmiş tek bir zorba yok!

Ukrayna'da faşizme karşı direniş

Emperyalist güçler, Yugoslavya'yı ve Sovyetler Birliği'ni parampaçça ettikten sonra yeniden sömürgeleştirdikleri ve NATO boyunduruğuna soktukları Doğu ve Orta Avrupa ülkelerine Ukrayna'yı eklemek için harekete geçtiler. Ukrayna'nın kapitalizme dönen bir ülke olması, tıpkı önceki örneklerde olduğu gibi, onlara yetmedi.

Ukrayna'da özgün denge

Ukrayna işçi sınıfı, emekçi halkları ve yurtsever güçleri, 1991 yılında kapitalist karşıdevrimi önleyememiş ve 2004-2005'te emperyalizmin işbirlikçisi kapitalist oligarşinin NATO'cu sahte "turuncu devrimi"ni engelleyememişti.

Fakat işçi sınıfı ve dostları, her şeye rağmen bağımsız bir sanayi ülkesi olarak yaşama iradesini göstermiş; Ukrayna burjuvazisini temel sosyal, ekonomik ve siyasal haklara saygı göstermek, farklı kökenlerden halkların kültür ve dil haklarını tanımak, eski Sovyet halklarıyla dostluk içinde yaşamak, Rusya'yı kuşatmak isteyen NATO'ya katılmaktan uzak durmak zorunda bırakmıştı.

Sömürgeleştirme hamlesi

Ukrayna Komünist Partisi'yle koalisyon kuran Ukrayna Bölgeler Partisi, kapitalizmi benimsemekle birlikte, emperyalist ABD-AB bloku ile Rusya arasında denge politikası güdüyor, ülke gümrüklerini Batı'ya ardına kadar açarak ekonomik bağımsızlığını toptan yitirmek istemiyordu.

Avrupa Birliği, ABD'nin açık desteğiyle, ekonomik krizde zor duruma düşen Ukrayna'ya bir kölelik antlaşması dayattı. Ukrayna'nın meşru yönetimi, 21 Kasım 2013'te Avrupa Birliği'ne tek yanlı ekonomik bağımlılık ve NATO üyeliği sonucunu doğuracak kölelik antlaşmasını imzalamayı reddetti.

Faşist darbe

Bunun üzerine, ülkenin temel tarihsel ve kültürel bölünmüşlüğü ve ekonomik krizin kitleleri bunaltan sonuçlarını kullanan gerici-sağcı güçler, ABD ve Avrupa Birliği'nin işaretiyle harekete geçip ayaklanma başlattı. Ayaklanmayı bastıramayan meşru yönetim, gerici-sağcı güçlerle uzlaşma anlaşması imzalamak zorunda kaldı. Rusya ile Avrupa Birliği'nin arabuluculuğuyla 21 Şubat 2014'te varılan uzlaşmanın, hem Ukrayna halklarını, hem Ukrayna yönetimini, hem Rusya'yı aldatmak için kullanılan bir hile olduğu bir gün içinde ortaya çıktı.

ABD-Avrupa bloku, Nazi-faşist niteliklerini açıkça ilan eden Özgürlük Partisi ve Sağ Sektör çetelerini kullanarak ertesi gün, 22 Şubat 2014'te faşist darbe yaptı, Ukrayna'nın meşru yönetimini devirdi.

Ukrayna halklarının direnişi

Ukrayna halkları, "Ukrayna'da Ruslara, Romanlara, Yahudilere, Müslümanlara yer yok"

diyen ve Rusçayı yasaklayan faşist darbecilere pabuç bırakmadı, direnişe geçti. Kırım halkı 16 Mart 2014'te yaptığı referandumla Rusya Federasyonu'na katılma kararı aldı. Rusya Federasyonu, 18 Mart 2014'te Kırım'ın özerk bir cumhuriyet olarak Rusya Federasyonu'na katılmasını kabul etti. Rusça, Ukraynaca ve Tatarca birlikte resmî dil olarak ilan edildi.

Ukrayna'nın doğu bölgelerinde de antifaşist halk güçleri faşist darbeye karşı direnişe geçti. Direnişçiler gayrimeşru faşist yönetime karşı ayaklanarak kendi kaderlerini belirlediklerini ilan ettiler. 11 Mayıs 2014'te yapılan referandumla bağımsız Donetsk Halk Cumhuriyeti ile bağımsız Luhansk Halk Cumhuriyeti'nin kurulması onaylandı. Her iki cumhuriyet, Rusya Federasyonu'na katılma kararı aldı. Rusya Federasyonu, Donetsk ve Luhansk cumhuriyetlerinin katılma kararı konusunda henüz bir karar vermedi.

Hem antifaşist halk güçlerinin, hem Rusya Federasyonu'nun şu anda öncelik verdiği konunun, emperyalizmin 25 Mayıs'ta düzenlenecek sahte seçimlerle Ukrayna'daki faşist darbecileri meşrulaştırma oyununu bozmak olduğu anlaşılıyor. Bu konuda başarılı olup olmayacaklarını kısa sürede yaşayarak göreceğiz.

Nitekim 25 Mayıs'ta yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimini dolar milyarderi, oligark Petro Poroşenko'nun kazandığı açıklandı. 26-27 Mayıs'ta Donetsk Havalimanı çevresinde çıkan çatışmalarda 100 direnişçi Ukrayna birlikleri tarafından öldürüldü.

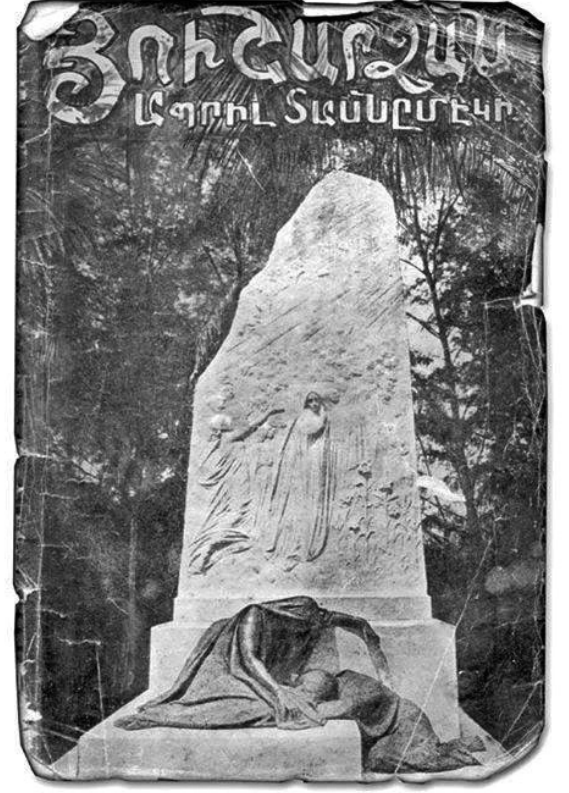
Seçimden bir gün önce 24 Mayıs'ta Donetsk Halk Cumhuriyeti ile Luhansk Halk Cumhuriyeti'nin temsilcileri Ukrayna'nın her yanından gelen ilerici halk delegeleriyle birlikte bir konferans düzenledi. Konferansta Ukrayna'da "Faşizme Karşı Halk Cephesi" oluşturuldu. Ayrıca Donetsk ile Luhansk Halk Cumhuriyetlerinin bölgenin tarihsel adı olan Novo Rossia (Yeni Rusya) adıyla birleştikleri açıklandı.

Eski Sovyet halklarının birlik eğilimi

Ukrayna'daki faşist darbeden ve darbeye karşı halk direnişinden şu anda çıkaracağımız bir sonuç var. Güvenle söyleyebiliriz ki, emperyalist blokun Ukrayna'yı köleleştirme, Rusya'yı kuşatma ve parçalama hamlesi ters tepmiş bulunuyor. Eski Sovyet halkları arasında birleşme ve birlikte yaşama iradesi güçleniyor. Rusya yönetimi, emperyalizmin bütün tehditlerine rağmen şu ana dek bu iradeye uygun davrandı.

Eski Sovyet halklarının birlikte yaşama iradesini destekliyoruz. Ukrayna'da faşist darbeye karşı halk direnişinin daha da serpilip gelişmesini umuyoruz. Bağımsızlık ve demokrasi hedefinin, faşizmin temelini her gün yeniden üreten kapitalizme karşı sosyalist bir yönelimle taçlanmasını diliyoruz.

Kara lekeyi unutmayacağız Soykırım kurbanları anıldı

Huşartsan, 1919'da bugün İstanbul'da Divan Oteli'nin bulunduğu yerdeki Ermeni Mezarlığı'na dikilmiş olan ve 1922 yılında yok edilen ilk Ermeni Soykırımı anıtı.

İttihat ve Terakki Partisi yönetimi eliyle 99 yıl önce 24 Nisan 1915'te başlatılan Ermeni soykırımı kurbanları, ülkemizde ve dünyanın çeşitli yerlerinde anıldı. Egemen Türk burjuvazisinin büyük toprak beyleriyle birlikte işlediği bu insanlık suçu, Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın yarattığı elverişli ortam içinde yapılmıştı.

Ermeni ulusunun eşit haklar, özerklik ve bağımsızlık taleplerini "kökten çözmek" için düzenlenen tehcir ve katliamla yüzbinlerce Ermeni toprağından sürülmüş ve katledilmiş, geride kalanlar ise asimilasyonu kabul etmek zorunda kalmıştı.

İnsanlık suçunu sistemli yağmayla birleştiren burjuvazi, Ermeni mülklerine el koyarak ekonomik gücünü katladığı gibi, siyasal egemenliğini de pekiştirdi. Burjuvazi açısından böylesine kârlı sonuçlar doğuran bu insanlık suçu, büyük şairimiz Nâzım Hikmet'in deyişiyle, "Türk halkının alnına kara leke sürdü."

Enternasyonalist dayanışma

O günlerde neredeyse bir tek Mustafa Suphi'lerin Türkiye Komünist Partisi, Ermeni ulusuna uygulanan bu vahşeti tespit ve teşhir etti. O dönemde de komünistler halklar arasındaki sorunların çözüm yönteminin enternasyonalizm ve barış olduğunu vurguladılar. Emperyalist, kapitalist, şovenist ve militarist yaklaşımları reddettiler.

AKP: Yeni soykırımlar partisi

Günümüzde gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin başında bulunan AKP ise yeni Osmanlı hayalleri etkisiyle hem içeride, hem dışarıda emekçilere ve halklara savaş açmış vaziyette. Suriye'de oynanan kirli oyun bunun en açık kanıtı. Son olarak, nüfusunun çoğu Ermeni halkından oluşan Kesbe'e saldıran El Kaide çetelerine üs, destek, eğitim ve silah veren AKP, Ermeni soykırımının sürdürücüsü olduğunu bir kez daha kanıtladı. AKP'nin ve onun başı olan Tayyip Erdoğan'ın gündem değiştirmek için yaptığı ikiye yüzüzlü açıklamaları, tıpkı ABD'nin sahtekârlık dolu üzüntü beyanları gibi, halkları aldatamayacak. Türk, Kürt, Ermeni emekçi halklar timsah gözyaşlarına daha fazla kanmayacak.

Yıllar sonra "Evlat acısına son" pankartıyla

İlerici Kadınlar Derneği İKD, başta İstanbul, Ankara, İzmir ve Mersin olmak üzere 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde yürüyüş ve mitinglere katıldı.

AKP'nin ayyuka çıkan yolsuzluk ve rüşvetlerine ve kadınlara "esnek" çalışma koşullarını dayatmak amacıyla getirilmek istenen kadın istihdam yasa tasarısına karşı kadınların tepkisini dile getirmek üzere bu yıl ana pankartın sloganı "Yolsuzluğa, rüşvete, yoksulluğa, esnek çalışmaya karşı kadınlar mücadeleye" oldu.

İKD'lilerin 9 Mart'ta Kadıköy'de açtıkları diğer pankart ise, İKD'nin 12 Eylül'de sıkıyönetim kararıyla kapatılmadan önce

sık sık kullandığı ve gençlerin faşist saldırı ve katliamlarda yitirilmesine bir tepki olarak dile getirdiği "Evlat acısına son" pankartıydı. Hiçbir gencin ve çocuğun öldürülmemesi, ailelerin ve anaların artık acı çekmemesi ve artık bu saldırılara son verilmesi için bir haykırış olan "Evlat acısına son" pankartı üzerine ayrıca, Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi'nde yitirilen gençlerin annelerinin adları yazılıydı.

İKD'liler Mersin'de "Ayakkabı kutularınızdan kadın cinayetleri çıkıyor" dövizleriyle yürüdüler. İzmir'de ise "Savaşız ve sömürsüz bir dünya için" başlığıyla yayınladıkları afişle kadınları 8 Mart'ta sokaklara çağırdılar.

İKD'liler, Berkin Elvan'ın Okmeydanı Cemevi'nden Feriköy'e yüzbinlerce yurtaşın katılımıyla gerçekleşen yürüyüş ve cenaze törenine de "Evlat acısına son" pankartıyla katıldılar.

Kartal, Maltepe Pendik halkı

yaşam alanlarına sahip çıkıyor

Kartal, Maltepe ve Pendik halkı 2 Mart 2014 Pazar günü Kartal Meydanında AKP'nin talan ve yağma politikalarına hayır dedi. Binlerce insan, şehrin talan edimesini protesto etti.

Maltepe, Yakacık, Uğur Mumcu, Gülsuyu, Pendik forumları Ahmet Şimşek Koleji önünden Kartal Meydanı'na doğru yürüyüşe geçerken, Cevizli-Tekel ve Kartal forumu Kartal Kazım Meydanından yürüyüşe başladı.

Yağmaya talana, vurguna son

Yürüyüş sırasında "Hırsız AKP hesap verecek", "Çal çal nereye kadar, bitti buraya kadar", "Yağmaya-talana-vurguna son" sloganları atıldı. AKP'nin seçim bayrakları sokaklardan temizlendi.

AKP Kartal İlçe Bürosu önünde tomalar ve çevik kuvvet polisleri ile karşılaşan halk "Katil polis hesap verecek" sloganlarıyla gezi şehitlerini andı.

Cevizli Tekel halkındır

Halk meydana bölgenin tarihsel dokusunu oluşturan, deprem sığınma alanı ve şehir parkı niteliği taşıyan Cevizli Tekel alanını Özel Şehir Üniversitesi'ne yağmalatmayacağını haykırdı.

Kartal, Pendik ve Tuzla'da riskli alan ilan edilen yerlerde halkın yaşam alanlarını sermaye gruplarının insafına terk etmeyeceğini, Gülsuyu ve Gülsuyu Mahallelerinde devlet eliyle çeteleşmeye izin verilerek kentsel dönüşümüne karşı geliştirilen birlik ve dayanışma geleneğinin kırılmaya çalışılmasıyla mücadele edeceğini, Pendik halkı için yaşamsal değeri olan Bosna Parkının yapılan plan tadilatlarıyla yapılaşmasına izin verilmeyeceğini ilan etti.

Deprem gerçeğine rağmen Maltepe sahilinin doldurularak ilçenin denizle ilişkisinin kesilmesinin kabul edilemez olduğunu ve daha birçok rant planının bölgeyi yok etmesine izin vermeyeceklerini birlikleriyle gösterdiler.

Miting Kartal-Maltepe-Pendik Dayanışması olarak bölgede ortak çalışma çağrısının ilan edilmesiyle sona erdi.

Süleyman Üstün'ün hayatı belgesel oldu

Türkiye işçi sınıfının tarihi yazılacak olduğunda önemli sayfalardan birisi de hiç kuşkusuz uzun yıllar sendikal eğitimlik yapmış Süleyman Üstün'e ayrılacaktır. Bu fikirden hareket eden Yapıcılar Film Ekibi'nin genç sinamacıları 5 yıl önce aramızdan ayrılan Üstün'ün hayatını ve mücadelesini konu alan "İşçi Sınıfının Süleyman'ı" adlı belgesel film çektiler. Filmin galası 18 Mayıs Pazar günü Levent Kültür Merkezi'nde yenisanat'ın katkılarıyla gerçekleştirildi.

Gösterime dakikalar kala bütünüyle dolan salonda önce Soma'da katledilen işçilere değinildi. Daha sonra Soma'da katledilen yüzlerce işçi ve Süleyman Üstün için saygı duruşunda bulunularak filmin gösterimine geçildi.

53 dakika süren filmin ardından Süleyman Üstün'ün yol arkadaşı, eşi Fatma Üstün'e söz

verildi. Üstün, eşini ve yaptıklarını tekrar hatırladığını vurgulayarak böyle bir filmin yapılmasının önemli olduğunu ifade etti.

Ayrıca filmin yapım aşamasında destek veren Petrol İş Sendikası adına da Yönetim Kurulu üyesi ve Mali Sekreter İbrahim Doğan Gül konuşma yaptı. Konuşmasında Süleyman Üstün'ün işçi sınıfı mücadelesinde önemli bir yeri olduğundan bahsederek filmi başarıyla tamamlayan Yapıcılar Film Ekibi'ni kutladı.

Son olarak filme emek veren Yapıcılar Film Ekibi adına Yetgül Karaçelik ve Şener Ataş birer konuşma yaparak filme dair düşüncelerini paylaştılar.

Salondan filme dair görüşlerin sunulduğu konuşmalar ve değerlendirmeler ile gösterim sona erdi.

Hazırlayan: Yapıcılar Film Ekibi

İşçi Sınıfının Süleyman'ı

